

ஸ்ரீராமாநுஹன் 150

P. B. Annangaracharya, Kancheepuram.

ஆசிரியர் : ஸ்ரீகாஞ்சி. P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருடச்சந்தா ரூ. 5

இந்நிலவைகின்ஸு அர்யன் அஸ்தமித்தா னந்தோ!

தினப்படி ஸுமர்யன் உதிக்கிறுன், அஸ்தமிக்கிறுன், மீண்டுமுதிக்கிறுன். ஆகலால் ஸுமர்யன் அஸ்தமி தது விட்டானே யென்று வருந்துவாராருமில்ல. புதுடில்லியில் வாழ்ந்த (ஸ்ரீமதுபயவே) டாக்டர். ஸர். பத்மாஷா K. S. கிருஷ்ணன், F. R. S. என்னும் பூலோக ஸுமர்யன் 13—6—61 இறவு 12-30 மணி க்கு

அஸ்தமித்ததை அதிசய மென்போமா? ஆச்சரிய மென்போமா? அற்புத மென்போமா? அளவு கடந்ததுக்கலேது வென் போமா? ஒன்றுமறிகின்றலோம். “ஹா தீக்கஷ்ட மாஷ்டமஸ்தகருண: கோயம் விதே: ப்ரக்ரம!:” என்ற பவழுதிபத்தித்தையே உலகமெல்லாம் உத்கோஷிக்கக் காண்கிறோம்.

ஸ்ரீவர்ணவர்களைவர்க்கும் அறிவிப்பு

ங்குஸிம்ஹப்பியா ப்ரத்யாக்க்யானமென்னும் நமது தூஸ் 15-6-61ல் வெளி வந்த அம்ருதலஸி 211ல் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் இதனிலும் வெளியிடப்பெறுகின்றது. பெரும்பாலும் அந்த பத்திரிகையை அனுபவிப்பவர்கள் வெறுப்பும், இந்த பத்திரிகையை அனுபவிப்பவர்கள் வேறுயிருப்பதால் உலகிலுள்ள ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இந்த ப்ரத்யாக்க்யானப் பிரபந்தத்தை அடுபவித்தேயாக வேலூவிமன்றுமாவலித்து ஸ்ரீராமாநுஜனும் அதனைத்தாங்கி வெளிவருகின்றது. 13 பக்கங்கள் மட்டுமே வறுப்பில் வெளிவந்தவை. 14 ஆம் பக்கம் இதில் விசேஷித்து வாசிக்கத்தக்கது.

சில பிழை திருத்தங்கள்;—“ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ தென்பரையாண்டவன்” என்றுதொடங்கும் பாரா 6-ல் மூன்றுவது வரியில் திருமழிசைப்பிரானென்றிருப்பது திருமழிலைப்பிரானென்று திருத்தி வாசிக்கக் கூடியது. பாரா 10-ல் அனுவதிக்கப்பட்டுள்ள பெரியவாச்சாண்டின்லை ஸ்ரீஸ்ராமத்தியில் “களவுக்கு ஸ்தானமன்று” என்றிருப்பது “களவுக்கு ஸ்தானமென்று” என்று வாசிக்கத் தக்கது. பாரா 16 ல் மஹர்விவாஸாதேவாசார்ய பூஸ்தாவத்தில் “விசால ஸ்ருதயமும்” என்றிருப்பது விசாலவற்றுதயரும் என்று திருத்தத்தக்கது.

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் 150

சென்னை ஸத்கர்ந்தப்ரகாசன ஸபா மூலமாக மாதந்தோறும் வேளிவரும் பத்திரிகை,
ஆசிரியர்: ஸ்ரீ காஞ்சி. P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 13

பிலவாஸ் ஆணிமீ 1961 ஜூ ஜூ-இன்மீ

ஸஞ்சிகை 6

திருவாய்மொழி நாற்றந்தாதி—40

ஓன்றுமிலைத் தேவு இவ்வுலகம் படைத்தமால் *

அன்றியென ஆரு மறியவே *—நன்றாக

முதலித்துப் பேசியருள் மோய்மகிழோன் தாள்தோழுவே *

காதலிக்கு மென்னுடைய கை.

40

இ. உலகம்   { இந்த லோகங்களை
    யண்டாக்கின
மால் அன்றி   ஸர்வேச்வர இனத் தவர்
தேவு   தெய்வம்
ஓன்றும் இலை என   வெரென் துயில்லை யென்று
ஆரும் அறிய   யாவருமறியும் வண்ணம்
நன்றாக   }
முதலித்து   நன்கு நிருபித்து

ஒ. சி அருள்	அருளிச் செய்த
மொய்	பெருமை தங்கிய
மகிழ்சான்	வகுளாபரணருடைய
தாள்	திருவழிகளை நோக்கி அஞ்சலி
தொழு ஏ	செய்வதன் பொருட்டே
என்னுடைய கை	எனது கைகள்
காதலிக்கும்	ஆசைப்படுகின்றன.

* * * வேதாந்தங்களில் ஜகத்காரண வஸ்துவே உபாவிக்க வரிய்தென்று ஓதி, ஸ்ரீமங்காராயணனே காரணவஸ்து வென்றும் நிஷ்கர்வித்திருக்கையாலே அதனை யடியொற்றி * ஓன்றுந்தேவு திருவாய்மொழியிலே, ஸகல ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனித் தவிர்த்துப் பரதைவம் பிறிதொன்றில்லையென்று கையிலங்கு நெல்லிக்கணியாகக் காட்டியருளின ஆழ்வாரது திருவடிகளைத் தொழுவதே ஸ்வரூபாநுப மென்றதாயிற்று.

வைதிகர்கள் வேதாந்தங்களினுட் புகுந்து பரிசீலனை செய்தால், ஸகல ஜகத்காரண பூதமான தெய்வம் இன்னதென்பதை அறுதியிடும் வழி எங்களேயென்னில், சாந்தோக்க்யமென்ன னும்உபநிஷத்தில் *வஸ்தேவ வொஸீ ஹதீ ஶகுவீகீ* என்கிற வாக்யமானது காரணபூதமான வஸ்துவை ஸத் என்ற சப்தத்தாலே ஓதிற்று; இது ஸாமாங்ய சப்தமேயல்லது விசேஷசப்தமன்று; மற்றெரு உபநிஷத்து * சூதாவா ஹதீகை வொா ஹ சூவீகீ* என்று ஆத்ம சப்தத்தாலே ஓதிற்று; இதுவும் விசேஷ சப்தமன்று. மற்றெரு உபநிஷத்து * பூஹ்வா ஹ சைகை வைா ஹ சூவீகீ* என்று ப்ராஹ்ம சப்தத்தாலே ஓதிற்று; இதுவும் விசேஷசப்தமன்று. கண்சியாக மஹோபநிஷத்திலே * வாக்கா ஹ வெவை நாராயணசூவீகீ நல்வூரா நெராதொ நெலை அநாவாவாவாய்விலீ* என்று நாராயண சப்தத்தாலே ஜகத்காரண பூதமான வஸ்து ஓதப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நாராயண சப்தமானது ஸத் சப்தம் போலவும் ஆத்ம சப்தம் போலவும்

ப்ரஹ்ம சப்தம் போலவுமன்றிக்கே விசேஷ சப்தமாகையாலே கீழெடுத்த ஸாமாந்ய சப்தங்க ளெல்லாம் இந்த விசேஷ வ்யக்தியிலே பர்யவலித்து நின்று நாராயணனே ஸகலஜகத் காரண பூதன் என்று காட்டி அவன்றன்னையே பரதெய்வமாக நிலைநாட்டி நிற்கும். இப்படி வேத வேதாந்தங்களிலே சிரமப்பட்டுப் பரதவங்கர்ஷம் பண்ணப்பட வேண்டிய பரமபுரஷன் திருக்குருக்குரிலேயே * சுவாஸ்வாஸவுமிஷ்டார அசுகவாஸீநாவினாதவிதி:—அர்ச்சயல்ஸர்வஸஹிஷ்ணுர்ச்சகபரா தீநாகிலாத்மஸ்திதி: * என்கிறபடியே எளியனுய்க்காட்சி தந்தருளா நிற்க இவனைப் பணிந்து உஜ்ஜீவித்துப் போகாதே அல்ப தெய்வங்களைப் பணிந்து அநர்த்தப்பட்டுப் போகிறீர்களே! என்று தேவதாந்தரபராக்களைத் தட்டியுணர்த்துவது இத்திருவாய்மொழி.

கம்பரின்பக்கவித்திரட்டு.

உபந்யாஸக்களின் ஸளைகர்யார்த்தமாகக் கம்பராமாயணத்திலிருந்து சுவையிக்க பாடல்களைத்தொகுத்து நாம் வெளியிடத்தொடங்கியது ஸ்ரீராமாநுஜன் 93-ல் (அதாவது 1956 செப்டம்பர் மாதத்தில்) கம்பரின்பக்கவித்திரட்டு எனும் அந்தால் தொடர்ச்சியாக்களுக்கைதோறும் வெளிவர அவகாசம் அரிதானபடியால் பல ஸஞ்சிகைகளில் வெளிவராதிருந்தது. இதுகாறும் 16 பாரங்கள் (128 பக்கங்கள்) மட்டுப் வெளிவந்துள்ளன. அயோத்யா காண்டத்தில் பாதிபாகம் வெளிவந்துள்ளதெனகை. அதற்குமேல் அக் காண்டத்தை முடித்து இச்சஞ்சிகையில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். மேல் நான்கு காண்டங்கள் ஒரே ஸம்புடமாகத் தனிப்புத்தகமாய் வெளிவரும். இப்போது பாலகாண்ட அயோத்யாகாண்டங்களை மட்டும் தனிப்புத்தகமாக பயின்டு செய்வித்துக் கொள்ளலாம். 93-நெ. ஸஞ்சிகையிலிருந்து இது ஸம்பந்தமான பாரங்களைப் பிரித்ததுக்கொள்க.

தனிப்புத்தகமாக ஆக்கப்பட விது நமது க்ரந்தமாலா நிலைத்தில் 2 ரூ. நிலைக்குக் கிடைக்கும். தபாற்செலவு 35 ந. பை.

ஒரு விலக்குணமான கடிதம்.

கும்பகோணம் ஸ்ரீ. பூராஹாசாருடைய கடிதம் 20-6-61ல் அவரால் எழுதப்பட்டு 22-6-61ல் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலுள்ள விவரமென்னவென்றால், “..... அடியேனபிராயம் வெளியிட்டதை தேவீர் 61 மேஜீ அம்ருதலஹரி பத்ரிகையில் பிரசுரித்திருக்கிறது. அதைப்பார்த்த, திருக்குடங்கையில் அடியேனாக்கு பால்யம் முதல் ஸஹாத்யாயிகளாகவும் நண்பர்களாகவுமூன்ள ப்ராமணிகர்கள் பலர் அடியேன் குடிசைக்கு எழுந்தருளி .... அடியேன் ஸம்பூர்ணமாக விப்ரதிபந்விவதயங்களெல்லாவற்றையும் தொடக்கம் முதல் பராமர்சிக்காமல் ஒரு ஸஞ்சிகையை மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு ஒரு பக்கத்துக்கு ஸாதகமாய் எழுதியது ஸியல்லவென்றும் முழுஞம் பராமர்சித்து எழுதியிருக்கவேணுமென்றும், ஸ்வாமிஸம்பிரதாயத்துக்கு வைதேசிகளுன் அடியேன் எழுதுவது உசிதமல்லவென்றும் எனக்கு பால்யம் முதல் பரம ஆப்தர்களும் ஸாஹ்ருத்துக்களுமான அந்த மஹாங்கள் கோபத்துடன் சொல்ல’.... ....

[இதற்குமேல் அவர் எழுதக்கூடியது தெரிந்ததேயாதலால் முடிவில் என்ன எழுதுகிறார்? பார்ப்போமென்று முடிவைப்பார்த்ததில்]

“கஷ்மிக்கவும். திருக்குடங்கையில் அடியேனுக்கு நண்பர்களாக வள்ளவர்கள் அனைவரும் எனக்கு விரோதிகளாகவிட்டனர்; என்னுடைய கடிதத்தைப் பிரசரித்ததிலிருந்து அநாவச் சுயகமாகப் பலருடைய நட்பை இழக்க நேரிட்டது. இது மிகவும் சோசாநியமாகவுள்ளது. விபரங்களை வெளியிட விரும்பவில்லை. தேவீர் மிகவும் கஷ்மித்தருள் ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஸௌலூர்த ஸம்பதே ஸ்வஸ்தி. நித்யழீ:” என்று முடித்திருக்கிறார். திருக்குடங்கை வாலி களான ஐயங்கார்கள் இவரை மிகவும் சிரமப்படுத்தியதாக இக்கடிதத்தினால் ஸ்பஷ்ட மாகிறது. அதனால் ந்ருவிம்ஹப்ரியாவுக்கு ஏதோ கடிதமெழுதியதாகவும் தெரிவிக்கிறார்.

அன்பர்களே! இந்த ஸ்ரீவராஹாசார் ஒருவருடைய கோபதாபங்களுக்கும் ஸிரப்பங்கத் திற்கும் ஆள்படாமல் ஈச்வரன் கொடுத்த ருஜாவான புத்தியோடு 27-4-61ல் என்ன எழுதியிருக்கிறென்பதை கவனிக்கவேண்டியதுதான் முக்கியம். அதை அம்ருதலஹரீ வாசகர்கள் பார்த்திருக்கிறார்களேயொழிய ஸ்ரீராமாநுஜன் வாசகர்கள் பார்த்திருக்கப்படுகிறது. அக்கடிதத்தில் முக்யமான பாகத்தை மட்டும் என்று அநுவாதிக்கிறேன்;

“ஸ்ரீஸ்வாமி பரமக்ருபையுடன் அனுப்பிய ஸ்ரீராமாநுஜன் 147 & 148 ஸஞ்சிகை சேர்ந்தது. இந்த ஸஞ்சிகையில் கண்டுள்ள விஷயங்களை ஸவிமர்சம் முழுதும் வாசித்துப் பார்த்ததில் பல ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் பண்டிதர்களும் ஸேவித்து ப்ரமிக்கும் வகையில் கோர்வையாகவும் ஆர்ஜவத்துடனும் ந்யாயாநுஸந்தான ஸ்ரீவகமாயும் யுக்தாயுக்த பராமர்ஶம் செய்து தத்வத்தை உபபாதனம் பண்ணியிருக்கும்முகு வாசாமகோசரம். விஶாதவாக் சிகாமணிகளான மனவாளமாழுனிகள்ன் அவதார புருஷராகவே தேவீரைப் பல ஆள்திகர்கள் கருதுவதில் அதிபராயோக்தி யொன்றுமில்லை. உபயபாஷாப்ராஹீண்யமும் அஸ்யாராஹித்யமும் உள்ள எந்த மதத்து வித்வான்களும் ஸ்வாமி பல கர்ந்தங்களில் அருளிச்செய்த திவ்ய ஸ்ரீஸ்மக்திகளைக் கண்டு மனம் பூரித்து ஆனந்தமடைவர் என்பதற்குப் பல ஸந்தர்ப்பங்களில் பண்டிதர்கள் அபிந்தனம் செய்து வாழ்த்தியிருப்பதே ஸாக்ஷியாகும். ஸ்ரீ உப. வே. ஸக்தமிபுரம் ஸ்ரீநிவாஸார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உப. வே. கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்நாஷி, ஸ்ரீ உப. வே. அபிகவ பட்டபாண R. V. K. ஸ்வாமி (ராயம்பேட்டை, கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி) முதலிய நிஷ்பக்டபாதரான மறூரான கள் ஸ்வாமியின் ஆர்ஜவத்தைப் பாராட்டி யிருப்பது அவர்களுடன் பழகியவனும் 61 பிராயச்சை தாண்டியவனுமாகிய அடியேனுக்கு அநுபவ ஸ்ரீவமாகவும் தெரியாம் ... ... ஸ்ரீராமாநுஜன் ஸப்ததிரத்னம், ஸ்ரீபாஷ்யஸாந்தி காலகேஷப வைபவ விமர்ஷையில் (10-11 பக்கம்) முதலானவற்றை ஸேவித்தபோது அடியேனுக்கிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. இப்போது நினைத்தாலும் கிரிப்பு வருகின்றது. ஸுதிகந்தி புஷ்பப்ரஹார ஸப்ததி, ஸுதிகந்தி புஷ்ப ப்ரஸூபாநம், லோகாபிராம நல்வார்த்தைத் திரள் முதலிய எல்லா வியாஸங்களுமே ஆர்ஜவத்தோடு பராமர்ஶம் செய்யப்பட்டு ப்ராமணிகமான மார்க்கத்தில் உபபாதனம் செய்யப் பட்டி ருப்பதால் அனஸ்யாக்களான பண்டிதர்களுக்கு போக்யங்களோயாகும். கிம் பஹாநா? ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸ்மக்திகளைப் பலகாலும் ஸேவித்தவர்கள் எம்மதத்தினராயினும் அவர்கள் ஸ்ரீராமாநுஜ தரிசனத்தினுடையவும் தழிதாரவைதிக மதங்களினுடையவும் ஸாரத்தையும் வைலக்ஷண்யங்களையும் நன்றாக அறிந்து கொள்வார்களென்பது ஸகல வித்வான்களும் ஸமர்தியாகச் சொல்லும் விஷயம். ஸ்வாமி விஷயத்தில் ப்ரதிபக்கிகளான பலர் தாங்கள் எழுதும் வியாஸங்களில் அவ்த்ய மயமாய் விஷய விசாரமில்லாமல் தூஷணமாத்துமே யுள்ள பல சுவடிகளை வெளியிட்டாலும் ஸ்வாமி பொறுமை யிழுக்காமல் நிரவத்யமாயும் ஸாஸ்த்ரீய விஷய விசாரணமாயும் ஸயுக்திகமாயும் ஆகேஷபங்

களை யெல்லாம் களைந்துக்கம்பிரேமான ஹாஸ்ய ரஸாநுபவமும் சேரப் பராமர்ஶம் செய்து விஷயங்களை உபாதநம் செய்து வருவது மிகவும் ச்லாகநீயம்.”

இது பூவராஹாசார் அக்ருதரிமாக எழுதின கடிதம். இவர் உள்ளுர்வாலிகளான ஜயங்கார்களால் புத்திபேதம் செய்யப்பெற்றுளும் எந்த விஷயத்தை இவர் இல்லைசெய்ய முடியுமென்பதை தடஸ்தர்கள் சிறிது கவனிக்கவேண்டும். ஸ்ரீராமாநுஜன் 147 & 148 எஞ் சிகையை விமர்சிக்கும்படி இவரை நாம் கேட்டுக்கொண்டோமேயாழிய வேறில்லை. மற்ற ஸஞ்சிகைகளுக்கும் இதற்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் கிடையாது. கோரினபடி ஆராய்ந் தார். ஆபாதத: பார்த்தேனன்று சொல்லிவிடமுடியாதபடி “ஸ்விமர்சம் முழுதும் வாசித் துப் பார்த்ததாக” எழுதிவிட்டார். அதற்குமேலே அதிலுள்ளதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்த மென்றும், அது பண்டிதர்களும் வேவித்து உக்கக்கும்படியாகவும், ஆர்ஜவத்துடனும் ந்யாயாநு ஸந்தான பூர்வகமாயும் யுக்தாயுக்தயிமர்ஶம் செய்து தெவூவவாஒந்ததுடன் எழுதப்பட்ட தென்றும் இதனழுகு வாசாமகோசரமென்றும் எழுதியுள்ளார். இதை மாற்றவேணுமானால் “வாசாம் அகோசரமன்று; வாசாம் கோசரந்தான்” என்று மாற்றலாம். அப்படியே மாற்றட்டும். “உபயபாஷாஹுபூவீண்யமும் அஸுயாராஹித்யமும் உள்ள எந்த மதத்து வித வான்களும் தேவீர் பல கரங்தங்களில் அருளிச்செய்த திவ்ய ஸ்ரீஸ்முக்திகளைக் கண்டு மனம் பூரித்து ஆனந்தமடைவர்” என்றதை மாற்றவேணுமானால் “ஒருபாஸையிலும் பூவேர மற்றவர்களும் அஸுயா பரிபூரிதர்களுமான சிலர் மனம்கொதித்து வருந்திக்கிடப்பர்கள்” என்று மாற்றலாம். அப்படியே மாற்றட்டும். ஆகேடுபலேசமுமில்லை.

“ஸ்வஷ்மீபுரம் ஸ்வாமியும் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியும், ராயம்பேட்டை ஸ்வாமியும் முதலான விச்பக்ஷபாதாரான மஹாங்கள் தேவீருடைய ஆர்ஜவத்தைப் பாராட்டியிருப்பது அவர்களுடன் பழகியவனும் 21 பிராயத்தை தாண்டியவனுமான அடியேணுக்கு அனுபவ பூர்வகமாகவும் தெரியும்” என்றெழுதியிருப்பதை எவ்விதமாக மாற்ற நினைக்கிறோம் பது தெரியவில்லை. தனக்கு 21 பிராயபேயாயிற்றென்றும், அந்த மஹாங்கள் மூவரையும் தான் தண்டதே யில்லையென்றும், அவர்களோடு அதுபவமிருந்ததாக எழுதியது பொய் என்றும் மாற்றலாம், மாற்றட்டும்.

முக்கியமாக இந்த பூவராஹாசார் எழுதியிருப்பது “தேவீருக்கு பிரதிபக்கி னான் பலர் தாங்கள் எழுதும் வியாஸங்களில் அவத்யமயமாய் விஷயவிசாரயில்லாமல் தூஷணமாத்ரமேயுள்ள பல சுவடிகளை வெளியிட்டாலும் தேவீர் பொறுமையிழக்காமல் நிரவத்யமாயும் ஸாஸ்த்ரீய விஷயவிசாரவநமாயும் ஸங்கிதமாயும் ஆகேடுபங்களையெல்லாம் களைந்து அம்பிரேமான ஹாஸ்யரஸாநுபவமும் சேரப் பராமர்ஶம் செய்து விஷயங்களை உபபாதநம் செய்துவருவது மிகவும் ச்லாகநீயம்” என்பதேயாம். இந்த வாக்யங்களை ஏப்படி மாற்றலாமென்பதைப் பற்றி, தன்னிடம் வந்து அழுத அந்த ஜயங்கார்களோடேயே கலந்து ஒரு முடிவுசெய்வது நன்று. நாம் இளமையில் குவலயானந்தம் வாசித்தபோது “வெங்கீ ஜாரவரதாண் வக்தான யாத்தா வையீயியா! வதின் பொய்யா வைவி தத: பூவைசாலீ தான் வாய்மாயகை” என்றதை வாசித்திருக்கிறோம். சிறந்த விதவானுன் இவரும் கட்டாயம் வாசித்தேயிருப்பர் அதை. அந்தவழியில் ஏதாவது ஆலோசித்துப் பார்க்கலாமிவர். இராம னுக்குப் பட்டாயிஶேகமென்று கூறின கூனிக்கு முதலீல் ரதனஹாப் பரிசளித்த கைகேயி தானே விரைவில் மாறுபட்டது .... முதலான பல கதைகளைக் கண்டோமுக்கு எதிலும் வியப்புமில்லை, விக்ருதியுமில்லை.

....

....

....

ஸ்ரீ:

கம்பராமாயணத்திலுள்ள
மிக வினிய பாடல்களின் தொகுதியான

கம்பரின்பக் கவித்திரட்டு.

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்.

அண் ணைங் கராசாரியர்

தொகுத்தது.

பாலகாண்டமும் அயோத்யாகாண்டமுமாகிய முதற்பகுதி.

ஸ்ரீராமாநுஜன் வெளியீடு

கிடைக்குமிடம் :

P. B. Annangaracharya
L. Kanchipuram.

விலை 2 ரூ.

1961.

ஸமீபகாலத்துப் பதிப்புகளின் ஜூபிடர் 10-6-61

1.	உள்ளுறை பொருள் விளக்கு.—மேகம் ஹம்ஸம், கிளி, குயில், மயில் முதலான இருபதுக்கு ஸ்வாபதேசார்த்தங்கள் ரூ.		கோதைதயிழ்ச்சவையமுதம். ஸர்ரார்த்த ஸங்கரஹம் — ஆக பஞ்சாமிர்தமான ர வியாஸங்கள்	ரூ.	1
2.	மதுரோபங்யாஸமாலை — (இதிலுள்ள உபங்யாஸங்கள் பதிசனங்று) 1. பெருஞ் செல்வம் நெருப்பாக. 2. பண்டிதர்களும் பரம பக்தர்களும். 3. ஆசாரியர்கள் மேகத்தை யொத்தவர்கள். 4. தேசிக ஸ்வாக்தியில் (கர்ச்சரஹவிசகஷணை) ஓர் ஜிதிவ்யம். 5. ஸ்ரீராமாயணமும் நம ஆசாரியர்களும். 6. விசிஞ்சாத்தை நுட்பம். 7. ஜங்கு சிர்யார்களின் இதிகாசம். 8. காதல் வேட்கை அன்டு அவா. 9. பகவத் விஷயாதிகாரிகள். 10. சமத்காரமான வொரு ஸ்ரீஸ்வாக்தி. 11. ஸர்வாரக்காரக்கஷணம்,	விளை ரூ:	14. சிங்கப்பெருமாள் திருவாக்கு வெற்றி— த்ரெளபதீப்ரபத்தி முதலான ஆறு விடை யங்களின் மிக விரிவான விளக்கம் ரூ.	1	
15.	16.	17.	18.	19.	1
16.	ஸ்ரீவேங்கடார்யசதகம்—116 சலோகங்கள் உரையுடன்	ரூ.	1	நூற்றெட்டுத்திருப்பதியங்தாதி— விளக்கவுரை ரூ.	1
17.	18.	19.	20.	21.	1
18.	பிரபத்ஸாரதத்வஸாரம்—(அபூர்வமான பல ஆராய்ச்சிகள்)	ரூ.	1	சாடுச்சோகசதகம்—உரையுடன் (உபங் யாஸக ஸௌபாக்யம்)	1
19.	20.	21.	22.	22.	1
20.	ஸ்ரீ ஜியங்தியநுபவம் — கண்ணனுடைய அத்புத குணசேஷஷ்தானுபவம்	ரூ.	1	மணவாஸமாருணிகளின் வாத்ஸல்ய நிரூ பணம் அனு	6
21.	21.	23.	23.	23.	1
21.	அபூர்வ ராமாயணம் — இராமனுடைய பதினாறு குணம்	ரூ. 1-8	பட்டர் ஆழ்வான் ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸ்வாக்தி பரிவர்காரம்	அனு	8
22.	22.	24.	24.	24.	1
22.	மணவாஸமாருணிகளின் வாத்ஸல்ய நிரூ பணம் அனு		நித்யானுஷ்டானபத்ததி	அனு	6
23.	23.	25.	25.	25.	1
23.	பட்டர் ஆழ்வான் ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸ்வாக்தி பரிவர்காரம்		ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ நித்ய ஸ்ரீ:	„	6
24.	24.	26.	26.	26.	1
24.	நித்யானுஷ்டானபத்ததி		உபங்யாஸத்தியம்	„	10
25.	25.	27.	27.	27.	1
25.	ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ நித்ய ஸ்ரீ:		பிரபந்தஸாரதத்வப்ரதிஷ்டா	„	8
26.	26.	28.	28.	28.	1
26.	உபங்யாஸத்தியம்		பாரிஜாதாபஹரணம்	„	8
27.	27.	29.	29.	29.	1
27.	பிரபந்தஸாரதத்வப்ரதிஷ்டா		பிரபந்தஸாராஸ்வாதிஸ்பீரஹரணம்	„	8
28.	28.	30.	30.	30.	1
28.	பாரிஜாதாபஹரணம்		விப்ரலம்பவித்வம்ஸங்கம்	„	8
29.	29.	31.	31.	31.	1
29.	பிரபந்தஸாராஸ்வாதிஸ்பீரஹரணம்		நாலாயிர திம்பிப் பிரபந்தம் (இரண்டாம் பதிப்பு)	ரூ.	8
30.	30.	32.	32.	32.	1
30.	விப்ரலம்பவித்வம்ஸங்கம்		மடத்து விவாத நூல் தொகுதி	ரூ.	2

கிடைக்குமிடம் :—P. B. ANNANGARACHARYA

க்ரந்தமாலா ஆபிஸ், சின்ன காஞ்சிபுரம்.

7. கம்பரின்பக்கவித்திரட்டு-வளம்புகு படலம்

குகப் பெருமாளின் உதவியினால் கங்கையாற்றைக் கடந்தேறிய இராமபிரான் பிராட்டியாரோடும் இளையவனேடும் வனத்திற்புகுஞ்ச செய்தியைக் கூறும் பகுதி. பரத்வாஜ முனிவரைச் சங்கித்தலும் இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

(இனிய காட்டுவழியில் இராமன்முதலியோர் செல்லுதல்.)

219. வெயிலின நிலதேவபோல் வீரிகதிர்டை வீசப்
பயின்மர நிழலீனப் பனிபுரை துளிவானப்
புயல்தர விளமென்கால் பூவள வியதெய்த
மயிலின நடமாடும் வழியின்யன போனார்.

வெயில் வீரி கதிர் இள நிலவே போல் இடை வீச	{ ஸமரியன் தனது பரவிய கிரணங்களை இனங்லா வைப் போன்று [வெப் பமின்றி] இடை பிடையே வீசிக்கொண் டிருக்கவும்	வானம் புயல் பனி புரை துளி தர	{ வானத்திலே தோன்றிய மேகம் பனித்துளியைப் போன்ற சிறு திவலை களை வீசவும்
			{ மெல்லிதாக வீசகின்ற இளங் தென்றலானது வளப்பழுள் பூவின் மணத்தைக் கொய்து கொண்டு வீசவும்.
பயில் மரம் நிழல் ஈன பயில் மரம் நிழல் ஈன	{ (ஆங்கு) நெருங்கியுள்ள மரங்கள் நிழலைத் தரவும்	இளமென் கால் பூ வளவியது எய்த மயில் இனம் நடம் ஆடும்	{ மயிற் கூட்டங்கள் கூத் தாடப் பெற்ற இனியன வழி போனார் } இனிமையான காட்டு வழிகளிலேசென்றார்கள்.

(இராமபிரான் பிராட்டிக்கு வனத்தின் வளங்களைக் காட்டுதல்.)

220. அருந்தியனையாளே அமுதினு மினியாளே
செருந்தியின் மலர்தாங்குஞ் செற்யிதழி னசோகம்
பொருந்தின களிவண்டிற் பொலிவன பொன் நூதும்
இருந்ததயி ணெழுதீயோத் தெழுவதொ ரியல்கானுய்.

அருந்ததி அனையாளே	{ அருந்ததியை யொத்த எதையே!	பொருந்தின களி வண்டு பொலிவன	{ தம்மிடத்துப் பொருந்திய களி வண்டுகளோடு
			விளங்குவன
அமுதினும் இனி யாளே	{ அமிருதத்தைக் காட்டி ஹும் இனிப்பானவளே!	பொன்னை முடிவைத்து தையின் எழு தீ ஒத்து	{ பொன்னை முடிவைத்து னூதுகின்ற கரியிலே
			மேலெழுந்து எரிகின்ற நெருப்பைப் போன்று
செருந்தியின் மலர் தாங்கும்	{ சரபுன்னைப் பூக்களைத் தாங்குகின்ற	எழுவது ஓர் இயல் கானுய	{ எழுந்து தோன்றுமியல் பைக் கானுய.
செறி இதழின் அசோ கம்	நெருங்கிய இதழை யுடைய அசோக மலர்கள்		

அசோக மலரின் இடையிலே செருந்தி மலர் தங்கியிருக்க, வண்டுகள் அவற்றின்மீது மொய்க்குஞ் காட்சி—நெருப்பிலே பொன்னை வைத்துக் கரியால்மூடி ஊதுகுழல் கொண்டு ஊதுகையில் அக்கரியின் இடைவழியாக அக்னிஜ்வாலை வெளிவருவது போலுமென்று உத்ப்பேர்க்கூலங்கார வகையில் வருணைன.

(இதுவுமது.)

221. வான்புரை வீழியாயுன் மலர்புரை யடிமானத்
தான்புரை தனிர்வைகுஞ் தகைஞிமி நிவைகானுய
கோன்புரை யிருள்வாசக் குழல்புரை மழைகானுய
தோன்புரை யின வேயின் செதாகுதிக ஸிவைகானுய.

வாள் புரை விழியாய்	வாட்படையை யொத்த கணக்கள் யுடைய சிறையே!	கோள் புரை இருள்	(பண்டங்களைத் தெரிய வொட்டாமற்) கொள்
மலர் புரை உன் அடி மான	தாமரை மலர்போன்ற உள்துபாதங்களையொப்ப தாளோடு கூடிய சிறந்த தளிர்களிலே தங்குகின்ற	வாசம் குழல் புரை மழை காணுய்	ஞங்கன்மையையுடைய மிக்க இருளைக் கொண்ட வாசனையுள்ள கூங்தலை
தாள் புரை தளிர் வைகும் தகை	தளிர்களிலே தங்குகின்ற தன்மையை யுடைய	தோள் புரை இள வேயின் தொகுதிகள்	யொத்த மேகங்களைப் பாராய்;
ஞிரை இவை காணுய்	இந்ததேளீக்களைக் காண் பாயாக;	இவை காணுய்	தோளையொத்த இவ்விள முங்கில் தொகுதிகளைப் பாராய்.

(பரதவஜ் மஹர்வியின் வருணை.)

222. குடையின னிமிர்கோலன் குண்டிகையினன் மூரிச்
சடையின னுரிமானின் சருமனன் மரநாரின்
உடையினன் மயிர்நாலு முருவினன் நெறிபேஞும்
நடையினன் மறைநாலு நடை.நவில் தருநாவான்.

223. செந்தழல் புரிசெல்வன் திசைமுக முனிசெங்வே
தந்தன வுயிரெல்லாந் தன் நுயி ரெனநல்தும்
அந்தன னுலகேழும் அமையெனி னமரேசன்
உந்தியி னுதவாமே யுதவிடு தொழில்வல்லான்.

குடையினன்	குடையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவனும்	மறை நாலும் நடம்	நான்குவேதங்களும் நாத் நவில்தரு நாவான்
ஷ்மிர்கோலன்	ஷ்மிகியதன்டத்தை ஏந்தி நிற்பவனும்	செம் தழல் புரி	தனஞ்செய்கின்ற நாவை யுடையவனும்;
குண்டிகையினன்	கமண்டலுவைக் கொண் டிருப்பவனும்	செல்வன்	செந்தழலோம்பும் சீமா ஞும் [நித்யாக்னி ஒராத்ரி.]
மூரி சடையினன்	நெருங்கிய ஜடாமன்	திசைமுகமுனிசெல்வே	பிரமதேவன் படைத்த
உரி மானின் சருமன்	டலத்தையுடையவனும் உரிக்கப்பட்ட மான்	தந்தன உயிர் எல்லாம்	பிராணிகளை யெல்லாம்
நல் மரம் நாரின்	தோலைப் போர்த்திருப்ப வனும்	தன் உயிர் என நல்கும்	தன்னுயிரைப் போலக்
உடையினன்	அழிய நார்மடியை யுடுத்துள்ளவனும்	அந்தனை	கருதிப் பாதுகாக்கின்ற காருணிகனும்
மயிர் நாலும்	மயிர் தொங்குகின்ற திரு உருவினன்	உலகு ஏழும் அமை	ஏழஞ்சிலும் திருமால்
நெறி பேறும்	மேனியையுடையவனும் ஸ்ரீமார்க்கத்தைத்	எனின் அமரேசன்	தன் நாடீகமலத்தினின்று
நடையினன்	தழுவி நடப்பவனும்	உங்கியின் உதவாமே	அண்டங்களை யுண்டாக்

[“பரத்துவனேனுநாமப்பர முனி-எதிர்கொளவந்தான்.” என முன்கவியோடு முடியும்.]

8. சித்திரகூடப் படலம்

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண ஸீதைதகள் வனத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கல்கபில் சித்திரகூட கிரியைக் கண்ட இராமபிரான் அம்மலையின் பல்வகை வளங்களையும் சீதாபிராட்டிக்குக் காட்டிக்கொண்டே அம்மலைச் சாரவிற் போக, அங்கிருந்த முனிவர் எதிர்கொண்டு அவர் களைத் தமது ஆச்சிரமத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் உபசரிக்க, பிறகு லக்ஷ்மணன் பாங்கானதோரிடத்தில் பாண்சாலையமைக்க, அச்சாலையைக்கண்டு உகப்பு உண்டாயிருக்கக் கூடிய தம்பிக்குச் சிரமம் கொடுக்கும்படியாயிற்றே’ என்று இராமன் வருந்த, செய்தேயும் ‘தம்பிக்குச் சிரமம் கொடுக்கும்படியாயிற்றே’ என்று இராமன் அவனைச் சமாதானப்படுத்தி இளையோன் இராமன் வருந்தியது கண்டு நொந்து கூற, இராமன் அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அந்தப் பர்ணசாலையிற் குடி புகுந்து அந்த மலையில் தானே உறைந்தமை கூறும் படலமிது.

(மஜைத்தாழ்வரையில் மலைப் பாம்புகள் படித்திருப்பதை இராமன் பிராட்டிக்குக் காட்டுதல்.)

224. இடிகொள் வேழத்தை யெயிற்கிருடு மெடுத்துடன் விழுங்கும்
கடிய மாசுணம் கற்றறிந்தவரென வடங்கிச்
சைப்போள் சென்னியர் தாழ்விலர்தாம் மிதித்தேறப்
படிகளாமெனத் தாழ்வரை கிடப்பன பாராய்.

இடிகொள்வேழத்தை	{ பிளிரும் யானையைப்	சடைகொள்	{ ஜடா மன்டலதாரி
எடுத்து	{ பிடித்துக்கொண்டு	சென்னியர் தாம்	{ களான தாபலர்கள்
எயிற்கிருடும்	{ அவற்றின் தந்தங்	தாழ்வு இலர்	{ மிதித்து { தாமதமின்றி வேகமாக
உடன் விழுங்கும்	{ களோடும்	ஏற	{ மிதித்தேற
கடிய மாசுணம்	{ ஒரு சேர விழுங்கவல்ல	படிகள் ஆம் என	—படிகள் போல
கற்று அறிந்தவர்	{ கொடிய மலைப் பாம்பு	தாழ்வரை	—மலையடிவாரங்களிலே
என அடங்கி	{ களானவை	கிடப்பன பாராய்	{ கிடப்பவற்றைக் காண்
	{ கற்றறிந்த பெரியோர்		பாயாக.
	{ போல அடக்கத்தைமேற்		
	{ கொண்டு		

யானையைத் தந்தங்களோடும் விழுங்குங் கொடுமையையுடைய மலைப்பாம்புகட்டு இம்முனிவரை விழுங்குவது ஒரு பெரிய பணியன்றெனினும், அவை தல மகிழமயினால் அக்கொடுமை தீர்ந்து, அம் முனிவர்கள் அடியிட்டு ஏறுதற்குப் படிபோல உதவுகின்றமை காட்டப்பட்டதாயிற்று. இவற்றின் அடக்கத்திற்குக் “கற்றறிந்தவரென வடங்கி” என உவமை கூறியது குறிக்கொள்ளத் தக்கது. “கற்றவரென வடங்கி” என்னுது ‘கற்றறிந்தவரென வடங்கி’ என்றது ஆழ்ந்துரைத்ததாம். கல்விக்குப்பயன்வியமே யென்றறிந்தவு ரெங்கை. .... *

(ராம லக்ஷ்மண ஸீதைகள் மாலைப் பொழுதில் குலதெய்வத்தைத் தியானித்தல்.)

225. மெரய்யது நறுமலர் முகிழ்த்த வாஞ்சில
கையறு நறுமலர் மலர்ந்த வாஞ்சில
ஜூயனே டு எவலுக் கமிழ்தனுஞ்கும்
கைகளும் கண்களும் கமலம் போன்றவே.

மொய் உறு நறு மலர்	{ நறுமணம் மிக்க சுவை	இதழ்கள் நெருங்கி	{ ஜூயனே டு	{ இராமபிரானுக்கும்
சில முகிழ்த்த ஆம்	{ யான மலர்களிற் சில	இலாவலுக்கு	{ இளையபெருமானுக்கும்	
கை அறு நறு மலர்	{ முடிக்கொண்டன;	அமிழ்து	{ அமுதம் போன்றவளான	
சில மலர்ந்த	{ குற்றமற்ற நறுமலர்	அனுஞ்கும்	{ சௌபிராட்டிக்கும்	
	{ களிற் சில மலர்ந்தன;	கைகளும் கண்களும்	{ கைகளும் கண்களும்	{ குவிக்கு கிடந்தன.
	{ அப்போது)	கமலம் போன்றன	{ தாமரை மலரையொத்துக்	

மாலைப் பொழுதிற் சில மலர்கள் குவிவனவும் சில மலர்கள் அலர்வனவுமாக, அப்போது ராம லக்ஷ்மண ஸீதைகள் கைகளிக்கு குவித்துக் கண்களை மூடிய வண்ணம் தமது குலதெய்வத்தைச் சிந்தனை செய்தனரென்றவாறு. மாலைப் பொழுதில் தாமரை மூடிக்கொள்ளும் மலராதலால் அதனை இங்கு உவமையாக எடுத்தது மிகப் பொருத்தம்.

(இளையோளமைத்த பர்ணாசாலையில் இராமன் உவந்திருத்தல்.)

226. மாய நீங்கிய சிந்தனை மாமதை
தூய பாற் கடச் சைகுந்தங்கு சொல்லலாம்
ஆயசாலை யரும்பெற என்னின
நேய நெஞ்சினன் விரும்பி நிறமினுன்.

மாயம் நீங்கியதின்தனை	அவித்தெயையின்றித் தத்துவம்	ஆய சாலை	இளையபெருமாள்மைத்து
நூனத்தைக் கொண்ட	நூனிகளின் மனமும்	அரூம் பெறல்	அந்தப் பர்ணாசாலையில்
மா மறை	பெருமை பெற்றவேதமும்	அன்பினன்	அருமையான அன்பி
தூய பால் கடல்	பரிசுத்தமான திருப்பாற்		ஒற்பெறுதற்கு உரியவ
வைகுந்தம் சொல்லல்	கடலும்		ஞன அவ்விராமபிரான்
ஆம்	பூர்வைகுண்டமும் என்று	நேயம் நெஞ்சின்	நேசம் மிக்க திருவுள்ளை
	சொல்லுதற்குரிய	விரும்பி நிரம்பினால்	ஊத்தால்மகிழ்ந்திருப்பதி

(இளையேன் பர்ணாசாலை சமைக்கும்படி நேந்தது குறித்து இராமன் வருந்துதல்.)

227. அடருஞ் செல்வ மளித்தவ இளையால்
படரு நல்லறம் பாலித் திரவியின்
கடரு மெய்ப்புகழ் சூடி வென னென்பதென?
இடருனக் கிழைத்தென் வெடுநா னென்றுன்.

அடரும் செல்வம்	நெருங்கிய ராஜ்யஸம்	இரவியின் சுடரும்	குரியன்போல் விளங்கு
அளித்தவன்	பத்தை எனக்குக்	மெய் புகழ்குடினென்	கின்ற உன்மையான
இளையால்	கொடுக்கவிருந்த தசரத	புகழை நான் பூன்டே	உன்பது நான் பூன்டே
	நனு கட்டளையினால்	என்று சொல்லுவது	
	காட்டிற்குச் செல்வ		
படரும் நல் அறம்	தாகிய சிறந்த தருமத்	ஒரு பொருளோ?	
	பாலித்து தைச் செய்வதாக மேற்	நெடு நாள் உனக்கு	(லக்ஷ்மணை!)
	கொண்டு	இடர் இழைத்தென்	பல நாள் உனக்குக் கஷ்டத்தை
		ஏன்றுன்	யுண்டாக்கினோனோ!
			என்று வருந் திக் கூறினன்.

நான் காட்டிற்குச் சென்று பித்ருவாக்ய பரிபாலனமாகிய தருமத்தை நடத்துவது பெரிய ஸாக்ருத மென்பது கிடக்கட்டுப்: இந்த வனவாஸம் உனக்கு நீண்ட காலம் கஷ்டங் தருவதாக முடிந்ததே யென்று மனம் நொந்து கூறியவாறு. .... * ....

சித்திரகூடப் படலம் முற்றிற்று.

9. பள்ளியடைப் படலம் :—தசரத சக்ரவர்த்திக்குச் சரமஸம்ஸ்காரம் சிகழ்த்தும் செய்தெயத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது கருத்து. இராமன் சித்திரகூடம் சேர்ந்திருக்கின்றனன். அயோத்திச் செய்தி யாதெனின்; வசிட்ட முனிவனுலனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் கேகய நாட்டை யடைந்து ஓலையைக் கொடுத்துப் பரத சத்துருக்கனர்களை ஏழா நாளிற் கோசலநாடு கொண்டு சேர்த்தனர். நாட்டின் விபரீதமான சிலையையைக் கண்டதனால் ஒன்றுக் கோன்றுமல் திடுக்கிட்டுப் பரதன் அரண்மனைபுக்கு எல்லாச் செய்திகளையும் நொடிப்பொழுதில் தெரிந்துகொண்டு பலவாறு கதறியமுது தானே தேறி எனக்கு ஸகல வித பந்துவும் இராமனேயாதலால் அவன்க்மலை வணங்கினாலன்றி என் தயரம் தீராது’ என்று நெடுநேரம் புலம்பி, தனக்கு ராஜ்யம் வேணுமென்று தன் தாய் செய்த தீமைக்காக அவளைப் பலபடி பழித்தத் தன் ஜையும் வேறுத்துக்கொண்டு இன்னது செய்வ தென்று தோன்றுமல் சிந்தைக் கடலிலாழுந்திருக்க, அப்போது வசிட்ட முனிவன் வங்கு பரதனை ஞோக்கி ‘இறந்தவர்க்குச் செய்யவேண்டிய சிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்’ என்ன, கோசலை அனுமதி தர, பிறகு பரதன் வசிட்ட முனிவனை வணங்கி அவனேடும் போய்த் தங்கையினுடலைக் கண்டு புலம்ப, பின்னை வைத்திக்கள் மன்னவனுடலை விமானத் தேற்றி யானையின் மீது வைத்துச் சங்கு பேரி முதலியன் ஒலிக்கச் சரயுவுக்குக்கொண்டு போய்ச் சேர்த்து ‘வீரனே! ஈமக் கடனைச் செய்வாயாக’ என்ன; அப்போது ஈமக் கடன் செய்யுமாறு வந்த பரதனை வசிட்ட முனிவன் ‘அன்னை தீமையால் உன்னை மன்னவன் துறந்தான்; நீ கருமஞ் செய்ய உரியனல்லை’ என்று தடுக்க, பரதன் தன் சிலைமைக்கு மிகவும் வருந்தி சிற்க, பின்பு முனிவன் சத்துருக்கனைக் கொண்டு ஈமக்

கடனைச் செய்வித்தான். அப்பால் பரதன் மனைக்குத் திரும்பிப் பத்து ஓரும் ஆசௌச மிருந்து எல்லாக் கிரியைகளும் முடிந்த பிறகு, நாடு அராஜ்கமாய்க் கிடக்கலாகாதென்று துண்ண்த மங்கிரக் கிழவரும் அங்ஙாட்டினரும் வசிட்ட முனிவனும் பரதனைக் கூடினாக ளொன்பது இங்குக் கணத்.

....

(நடந்த செய்தியைக் கைகோயி பரதனுக்குச் சூறுதல்.)

228.

வாக்கினால் வரந்தரக் கொண்டு மைந்தனைப்
போக்கினேன் வனத்திடைப் போக்கிப் பாருனக்கு
ஆக்கினே எவன்து பொறுக்கலரமையால்
நீக்கினுன் தன்னுயிர் நேமி வேந்தன்றுள்.

வாக்கினால்

—(மன்னவன்)தன் வாயினால்	—(மன்னவன்)தன் வாயினால்	பார் உனக்கு	ராஜ்யத்தை உன்னுடைய
} நான் கேட்ட இரண்டு	} நான் கேட்ட இரண்டு	ஆக்கினேன்	தாக ஆக்கினேன்;
வரம் தர	வரங்களைக் கொடுக்க	நேமி வேந்து அவன்—தசரத மன்னவன்	
} அவற்றைப் பெற்றுக்	} அவற்றைப் பெற்றுக்	அது பொறுக்கலா	இராமனுடைய வன
கொண்டு	கொண்டு (அதனால்)	மையால்	மையால் வால் த் துயரத்தைத்
மைந்தனைவனத்திடை	இரர்மனை வனத்திற்குப்	தன் உயிர்	தாங்கமாட்டாமல்
போக்கினேன்	போகும்படி செய்தேன்;	நீக்கினுன்	இறங்கப்பெற்றுள்;
போக்கி	—அப்படியனுப்பிட்டு	என்றாள்	—என்றாள் கைகேயி.

(பரதனது சினத்தின் செய்கை.)

229.

துடித்தன கபோலங்கள் சுற்றுந் திச்சுடர்
பொடித்தன மயிர்த்தொளை புகையும் போர்த்தது
மடித்தது வரய் நெடு மழைக்கை மன்பக
அடித்தன வொன்றூடொன்று அசனியஞ்சவே.

கபோலங்கள்

துடித்தன } கன்னகள் துடித்துக்	கன்னகள் துடித்துக்
மயிர் தொளை சுற்றும் } கொண்டிருந்தன;	மயிர்க் குழிகள் நாற்
தீசுடர் பொடித்தன } புறமும் அனற் கொழுந்து	தீசுடர் பொடித்தன } புறமும் அனற் கொழுந்து
புகையும் } களை அரும்பின;	புகையும் நாற்புறமும்
போர்த்தது } பரவியது;	போர்த்தது } பரவியது;
வரய் மடித்தது } உதடு மடித்துக் கொண்	வரய் மடித்தது } டது;

மழை நெடு

மழை நெடு	மேகம் போன்ற உதார
கை } மான நீண்ட கைகள்	கை } இடியும் அஞ்சம்படி
அசனி அஞ்ச } (பேரொலி பிறக்க)	அசனி அஞ்ச } (பேரொலி பிறக்க)
மன் பக ஒன்றெடு	மன் பக ஒன்றெடு } பூமி பின்கும்படி
ஒன்று அடித்தன } ஒன்றைப்பொன்று அடித்	ஒன்று அடித்தன } ஒன்றைப்பொன்று அடித்
	துக் கொண்டது.

இவையெல்லாம் மிக்க சினத்தின் அடையாளங்களாகத் தோன்றியவை.

(பரதன் கைகோயியையும் தன்னையும் பழித்துக் சூறுதல்.)

230.

நோயீரல்லீர் நுங்கணவன்றன் நுயிருண்மார்
பேயிரே நீரின்னையிருக்கப் பெறுவீரே
மாயிர் மாயாவன்பழித்தந்தீர் முலைத்தந்தீர்
தாயீரே நீரின்னுமெனக்கென் தருவீரே.

நும் கணவன் தன்

நும் கணவன் தன் உயிர் உண்மார் } உமது பர்த்தாவின்	பிராணை முடித்திட்டார்; முலை தந்தீர்	இளமையில் முலை
நோயீர் அல்லீர	(என்றாலும்) நோய்போலவீரல்லீர்; நோய்போலவீரல்லீர்	கொடுத்து வளர்த்தீர்;
நீர் பேயிரே	நீர் பேய்த்தன முடைய வரே; (இப்படிப் பட்டாநீர்)	(இப்போது) சாசுவத
இன்னும் இருக்க பெறுவீரே	இன்னும் உயிரோடிருக்க தத்துக்கோடுமோ?	மான கொடிய பழியை
மாயீர்	உடனே இறந்து படு வது நலம்;	தந்தீர் யும் தந்தீர்;
		உன்னமையில் எனக்குத்
		தாயாரல்லீர் நீர்;
		இன்னமூம் எனக்கு
		என்னென்ன ஆபத்துக்
		தருவீரே நீரோ?

உலகத்தில் அவரவர்கள் நோயினால் சாவதுண்டு; நோயென்பது சிறிதுகாலம் பிடித்து உயிரைப் போக்கும்; அங்குனமின்றித் திடை ரென்று அறைத்து உயிரைக்கொள்வது பேயே யாதலால் “நூங்கணவன்றன் நூயிருண்டீர் நோயீரல்லீர் பேயீரே ஸீர்” எனப்பட்டது.

(இதுவுமது.)

231. வில்லர் தோளான் மேவினன் வெங்கானகமென்ன நல்லான் ஜயன் துஞ்சினன் நஞ்சேயனையாளைக் கொல்லேன் மாயேன் வன்பழியாலே குறைவற்றே எல்லேனுயான் அன்புடையார்போ ஸழிசின்றேன்.

வில் ஆர் தோளான்	வில் வீரனுன இராமன்
நல்லான் ஜயன்	காடு சென்று னென்று மேவினன் என்ன
நல்லான் ஜயன்	துந்த சக்ரவர்த்தி அத் துயரைத்தாங்கமாட்டாது உயிர் நீங்கினுன்;
துஞ்சினன்	(இராமனைக் காடேறப் போக்கியவள் என் தாயா கிய கைகேயி யென்பதை யறிந்தும்)
நஞ்சே அணை	விஷம்போற் கொடிய யாளை வளான அவளை
கொல்லேன்	—கொல்லாதவனுயும்

மாயேன் யாள்	இத்திமைக் கெல்லாங் காரணமாகிய என் லீன் மாய்த்துக் கொள்ளாமலி ருப்பவனுயமுள்ள நான் அன்பு உடையார் போல் அழுசின்றேன் னீர் வடிக்கின்றேன்,
வன் பழியாலே குறைவு அற்றேன் அல்லேனே	‘இவன் இராமனிடத்து அன்பு இல்லாதிருக்கை யில் அன்புடையார்போல் நடிக்கும் வேஷக்காரன்; இவனே இராமனைக் காட்டித்து அனுப்பிய பாவி, என்று உலகத்தார் தாற்றும் கொடியபழி ஸிரம்பி யிருக்கப் பெற்றவனல் வேலனே நான்?

(இதுவுமது.)

232. பாரோர் கொள்ளார் யா நுயிர் பேணிப் பழிப்புணேன் திராதொன்றாலும் பழியூரில் திருநில்லாள் ஆரோடெண்ணிற்று ஆருரை தந்தார் அறமெல்லாம் வேரோடுக்கே டாகமுடித்தென் விளாவித்தாய்.

பாரோர் கொள்ளார்	யான் அரசாள்வதை உலகத்தவர் யாரும் யுக்த மென்று கொள்ளமாட்டார்;
யான் உயிர் பேணி பழிப்புணேன்	யான் அரசச் செல்வத் தோடு வாழும் உயிர் வாழ்க்கையை விரும்பி தமையனைக்காட்டிற்குத் துரத்தி விட்டுத் தனமை அரசுபுரிகின்றூதென்று உலகோர் கூறும் பழி மொழித்து இடங்கொடுப்பேனல்லேன்.

ஒன்றுதும் பழித்தொது ஊரில் திரு நில்லாள்	(நான் அரசை மேற்கொண்டால்) ஒருவகையாஹுர் பழி நீங்காது, முறை திறம்பியில்லூரில் இனி இலக்குமியும் வாழாள்:
எண்ணிற்று ஆரோடு உரை தந்தார் ஆர்	நீ யாரோடு கலந்து ஆலோசனை செய்தது? உனக்கு ஆலோசனை சொல்லியவர் யாவார்?
அறம் எல்லாம் வேறோடும் கேடு ஆக முடித்து என் விளை	தருமதெல்லாம்அடியோடு கெடும்படியான தொழி கைச் செய்திட்டு என்ன வித்தாய்?

(இதுவுமது.)

233. செறந்தார் சொல்லும் நல்லுரை சொன்னேன் செயல்லைம் மறந்தாய் செய்தா யாகுதி மாயா வயிர்தன்னைத் துறந்தாயாகிக் துயையுமாதி யுகைத்தே செறந்தாயாதி யீதல்தில்லைப் பிறிதென்றான்.

<p>சிறந்தார் சொல்லும் } அறிவிற் சிறந்தவர்கள் சல்லாரசொன்னேன் } சொல்லக் கூடிய சிறந்த } வார்த்தைகளைச் சொன் } னென்; } இன்னும் முடியாதிருக் மாயா உயிர் தன்னை } கின்ற உன் பிராண்னை துறந்தாய் ஆகில் } முடித்துக் கொண்டாயா } கில் } நீ செப்த கொடிய செய் செயல் எல்லாம் } கைகளையெல்லாம் மனல் மறந்தாய் செய்தாய் } கரித்தல்லாமல் நீ ஸீ ஆகுதி } வின்றியே செய்தவளா வாய்;</p>	<p>தூயையும் ஆதி } பாவம் நீங்கிப் பரிசுத் உலகத்தே பிறந்தாய் } தையுமாவாய்; } உலகத்திற் பிறந்த ஆதி } தனுல் பெறலாகும் பய } வாய்; சது அலது பிறது } நீ பழி நீங்கி நன்மை இல்லை } யடைதற்குரிய வழி இது } தவிர வெருள்ளில் லை என்று கூறி முடித் என்றான் } தான் பரதன்.</p>
--	---

(கோசலைக்குத் தெளிவு பிறக்குமாறு பரதன் சபதஞ் செய்தல்.)

234. பொய்க்கரிசூறினேன் போருக்கஞ்சினேன்
 கைக்கொனுமடைக்கலம் கரந்து வல்வினேன்
 எய்த்திடத் திடர்செய்தோ னென்றினேன்புகும்
 மெய்க்கொடு நரகிடை விரைவின் வீழ்க யான்.

(இராமன் காடு புக்கதற்கு யான் உடந்தையா யிருந்திருப்பேறுயின்)

<p>பொய் கரி கூறி னேன் } நீதி மன்றத்தில் பொய்ச் } சாக்கி சொன்னவனும் போருக்கு அஞ்சி } யுத்தஞ் செய்ய அஞ்சி னேன் கைக்கொனும் } ஸின்றவன்கையீற் கொண் அடைக்கலம் கரந்து } ட ன் எ அடைக்கலப் வவ்வினேன் } பொருளாமறைந்து நின்று நவனும் } பறித்துக் கொண்டு சென்</p>	<p>எய்த்த இடத்து } ஒருவர் தமக்குக்கவுட்டம் } நேர்ந்து வருங்குதைகயில் இடர் செய்தோன் } பின்னும் அவர்க்குத் தன் } பத்தை விளைத்தவனும் என்ற இன்னேன்புகும் } ஆகிய இத்தன்மையோ கொடு மெய் நரகிடை } ரடைகின்ற கொடிய நர விரைவின்யான் வீழ்க } கத்தில் இன்றேயான்வீழ்க</p>
--	---

(இதுவுமது)

235. அந்நண ருக்கறுய்கீ யனவிழட்டினேன்
 கைமந்தரைக் கொன் றுளோன் வழக்கிற் பொய்த்துளோன்
 நிந்தனை தேவரை நிகழ்த்தினேன் புகும்
 வெந்துயர் நாகத்து வீழ்க யானுமே,

<p>அந்தனார் உறை உளை } பிராமணர் தமிலில்லத்தில்   அனலீ ஊட்டினேன் } தீப்பற்றவைத்தவனும்   மைந்தரை கொன்று } சிசு ஹுத்தி செய்த   னோள் } வனும்   } தான் நீதிபதியாயிருந்து   வழக்கில் பொய்த்து } வழக்கில் தவருக நியாயத்   உளோன் } தைத் தீர்த்தவனும்</p>

<p>தேவரை சிந்தனை } தேவதைகளை (காரண   } நிகழ்த்தினேன் } மின்றி)ப் பழித்தவனும்   புகும் வெம் துயர் } அடையக்கூடிய கொடிய   } நரகத்து யானும் } நரகத்தில் யானும் வீழ்   } வேனுக.</p>

(பரதன் சொல்லியது கேட்டுத் தெளிந்த கோசலை அவனைப் புல்லுதல்.)

236. நூய வாசகஞ் சொன்ன தோன்றலைத், தீய கானகத் திருவி வீங்கி முன்
 பொயினுள் வரக்கண்ட பொம்மலா ளாயவள்பினு லழுதுபுல்லினுள்,

தூய வாசகம்	தன் மனத்தூயமையை	கண்டபொம்மலாள்	மகிழ்ச்சியை யுடையளான்
சொன்ன	வெளிபிட்டுக் கூறி ன	கோசலீ	
தோன்றலீ	பரதனை	அமுது	—கன்ஸீர் விட்டு:
	அரச சம்பத்தையிழுந்து	ஆய அன்பினால்	} அப்பரதனிடத்துத் தோன்
திருவின் நீங்கி தீய	கொடிய காட்டிற்குமுன்பு		} றிய அன்பினாலே
கானகம் முன்	சென்ற ஸ்ரீராமன் திரும்பி		} அவளைத்தழுவிக் கொண்
போயினான் வர	வரப் பார்த்தாற் போன்ற	புல்லினால்	} டாள்,

(பிரேத சீரத்தோடு சரடுவையடைதல்.)

297. மாவும் யானையும் வயங்குதேர்களும், கோவூநான் மறைக்குமுவு முன்செலத் தேவிமாரொடுக் கொண்டு தெண்டிரை, தாவுவார்புனற் சரடு வெய்தினார்.

மாவும் யானையும்	குதிரைகளும் யானை	தேவிமாரொடும்	அந்த மன்னவனது
வயங்கு தேர்களும்	யும் விளங்குகின்ற, தேர்	மணைவிமாருடன்	
கோவும்	—அரசர்களும்	தெவிவான்	அலைகள்
நால் மறை குழுவும்	நால்வேதம் வல்ல அங்	தெண் திரைதாவு	தாவி விழுப்பெற்ற மிகக்
முன் செல	தணர் கூட்டமும்	வார்புனல் சரடு	நீரையுடைய ஸ ர டு
கொண்டு	—முன்னே போக	நதியை	
	சக்ரவர்த்தியின் பிரேத	எய்தினார்	—அடைந்தார்கள்,
	சீரத்தை யெடுத்துக்		
	கொண்டு		

(ஈமக்கடன் செய்யவந்த பரதனைத் தந்தையின் கட்டளையைத் தெளிவித்து வசிட்டன் தடுத்தல்.)

298. என்னும் வேலையீ லெழுந்த வீரனை, அன்னை தீமையா ஸரசன் நின்னையும் துன்னு துன்பத்தால் துறந்து போயினான், முன்னரேயெனுமினான் முனிவன் கூறினார்.

என்னும் வேலையில்	சமக்கடன் செய்ய	அரசன் அன்னை	சக்ரவர்த்தி உன் தாயின்
	வேண்டிய ப்ரஸ்தாவம்	தீமையால் துன்னு	தீய குணத்தால் மன்ன்
எழுந்த வீரனை	வீணாந்த போது	துன்பத்தால்	துன்டான் துன்பத்தால் முன்னரே நின்னையும் முன்னமே உன்னுறவை துறந்து போயினார் யும் ஒழித்திட்டு இறங்
முனிவன்	சமச் சடங்கு புரிய நோக்கி	என்று கூறினான்	—என்று சொன்னார்.
	—வசிட்ட முனிவர்னவர்		

சக்ரவர்த்தி கைகேயியையும் பரதனையும் வசிட்டனைச் சாக்ஷியாகக் கொண்டு உறவு துறந்தமையை “இன்னே பல்வும் பக்கவா னிரங்காதாளை நோக்கிச், சொன்னேனின்றே யிவ ஜென் தாரமல்லள் துறந்தேன்; மன்னே யாவான் வருமப் பரதன்தனையும் மகனென், றன் னேன் முனிவா அவனும் ஆகா னுரிமைக் கென்றுள்ள்” என நகர் நீங்குபடலத்துச் செப்புளி னலறிக்.

(சக்ரவர்த்தியின் கிரியையாவும் முடந்தனின் வசிட்டன் ராஜ்யத்தை நடப்பிக்குமரு ஆலோசிக்கப் பரதனை வந்து சேர்தல்.)

299. (முற்று முற்றுவித் துதவி மும்மைதால்)
சுற்றும் யாவரும் தொடரத் தோன்றினான்
வெற்றி மாதவன் விளைமுடித்தவன்
கொற்றவேல் நடுங்குமரற் கூடினான்,

முற்றும் உதவி முற்று	சடங்குகளை யெல்லாம்	சற்றம் யாவரும்	இன் த் தவரான்
வித்து	உடனிருந்து முடிப்	தொடர	அந்தணர் யாவரும்
வினை முடித்துவன்	பின்யினின்று நீங்கினவ	தோன்றினன்	தொடர்ச்சுவர்
	ஒடிய		தன்னிருக்கையின்று
வெற்றி மாதவன்	வெற்றி பெற்ற பெருக்	வெளிப்பட்டவனும்	வெற்றி பெற்ற வேற்
	தவத்தையுடையவனு		கொற்றம் வேல் கெடு
	கிய வசிட்ட முளிவன்		படையைக் கொண்ட
	முப்புரி நூலாயமைந்த	குமரன் கூடுனன்	பரதனிடம் வந்து
மும்மை நூல்	யஜ்ஞோபவீத மனிந்த		சேந்தான்.

(நாடு அராஜகாமயிருப்பது கூடாடுவன்)

240. மன்னரின் ஸியே வையம் வைகல்தான்
தொன்மையன்றெந்த துணியுதெந்து இனார்
அன்ன மாநிலத்தறிஞர் தம் மொடும்
முன்னை மந்திரக்கிழவர் முத்தினர்.

முன்னை மந்திரம்	தொன்று தொட்ட	முன்னவை சிய மிக்க	
கிழவர்	ஆலோசனைக்குரிய	வேணுமென்று உறுதி	
	மந்திரிமார்	கொண்ட மனத்தராய்	
வையம் மன்னர்	இந்த ராஜ்யம் அராஜக	அந்தப் பெரிய ராஜ்யத்தி	
இன்றியே வைகல்	மாயிருப்பது முறையை	அறிஞர் தம்மொ	
தொன்மை அன்று	யன்று' என்ற காரணத்	மேம்புள்ள நூனிகளான	
என	தினால்	முந்தினர்	பெரியோர்களுடனே
			முற்பட்டு வந்தனர்.

பள்ளியடைப் படலம் முற்றிற்று.

10. ஆறு செல்படலம்

பரதன் சித்திரகூடத்துக்குப் பயணப்பட்டுச் சென்ற கதையைச் சொல்லும் பகுதி யென்றவாறு. ஆறு-வழி. வழி சென்ற கதை கூறும் படலமென்க. வசிட்டன் சுமாங்கிரன் முதலானவர்கள் பரதனை எவ்வளவு வேண்டியும் அவன் “அரசுமாங்கானடிகுடு மரசை யல்லால் அரசாக வெண்ணேன் மற்றுக் கானே” என்று திடமான தன் மனவுறுதியை வெளியிட்டு ‘இராமபிரானை அழைத்துவந்து முடிகுட்ட முயல்வேன்; அன்னவன் இணங்கா விடின் அவனுடன் கானகத்து வசிப்பேன், மாறுகூறின் உயிர் துறப்பேன்’ என்று கூற. அதுகேட்ட சபையோர் பரதனது அத்யவஸாயத்திற்கு வியந்து சிற்க, உடனே சேனைகளைச் சன்னகப்படுத்தி யாவரும் இராமனை யழைத்துவர மனக்கிளர்ச்சிகொண்டு புறப்பட்டனர். பரதன் தன்னரையில் சீரைசாத்தி முனிவர் கோலத்துடனே தம்பியுமுடன்வர, தாயரும் தலத்தவரும் மந்திரிமாரும் அளவில் சுற்றமும் அந்தணரும் தொடர்ச்சுவரத் தேவின்மீது சென்று, பிறகு நடந்து சென்றன நென்பது இப்படலத்துக் கதைச் சுருக்கம். ...

(இப்படலத்தினின்று செய்யுள் ஓன்றும் கொள்ளப்படவில்லை.)

11. குகப் படலம்

பயணப்பட்ட பரதாழ்வான் குகப்பெருமாளைச் சேர்க்கதைத் தெரிவிக்கும் படல மிது. பரதன் கோசலாட்டைக் கடந்து கங்கைக்கரையை அடைந்தானாக, சேனைகள் கங்கை கிரைக் கலக்கலாயின. அப்போது குகன் சேனையோடு பரதன் வருவது கண்டு ‘இவன் நம்பி

ராமனைக் காட்டுக்குத் துரத்தியதோடு சில்லாமல் அங்குஞ் துரத்தவருகிறுன் போலும்' எனக் கருதிச் சினம் பொங்கி யுத்தசன்னத்தனுகித் தென்கரை வந்து அட்டகாசம் செய்து சின்ற னன். அப்போது சுமங்கிரன் குகன் வந்து சின்றதைப் பறதனுக்குத் தெரிவிக்க, பறதன் நானே அவனைக் காணச் செல்வேன். என்று செல்ல வரும் பறதனது சிலையைக் கண்ட துகன் திடுக்கிட்டுப் பறதனையனுகி வணங்க, பறதன் குகனைத் தழுவ, குகன் பறதனை வந்த காரணம் வினவ, அவன் உள்ளது உள்ளபடியே சொல்ல, அது கேட்ட குகன் பறதன் தன்மையைக் கொண்டாடிப் பாராட்டியது முதலிய செய்திகளைக் கூறுமிப்படலம்.

(பறதனிடம் அதிசங்கை கொண்ட குகனுடைய பேச்சுக்கள்.)

241. அஞ்சனவன்ன னென்னுயிர்நாயக னுளாமே
வஞ்சனையா ஸரசெய்திய மைந்தரும் வந்தாரே
செஞ்சர மென்பன தீயுமிழ்கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர் போய்விடின் நாய்க்குக்கென்றெனை யோதாரோ.

என் ஆர் உயிர் நாய } எனது அருமைப் பிராண	செம் சரம் என்பன	{ (எனது) சிவங்த அம்பெ
கன் } நாதனுகிய	செல்லா ஓ	{ னப் படுபவை
அஞ்சனவன்னன் } கரிய கோலக்காகுத்தன்	செல்லா ஓ	{ இப்பறதன் மேல் செல்ல
ஆளாமே } அரசாட்சி செய்ய முடி	இவர் உஞ்ச போய்	மாட்டாவோ?
வஞ்சனையால் அரச } யாதபடி	விடின்	{ இவர் எனது அம்புக்குத்
எய்திய மன்னரும் வங் } வஞ்சனை வழியினால் ரா	தப்பிப் பி மைத்துப்	போய்விட்டால்
தாரே } ஜ்யத்தை யடைந்த பிர	நாய் குகன் என்று	{ நீசனிவெனன்று உலகத்
தீ உயிழின்றன } புவம் இங்கு வந்துவிட்ட	எனை ஒதாரோ	தார் என்னை இகழாரோ?
கூடும் நெருப்பைக் கக்க வல்ல		
வையான		

உலகில் நாய்கள் நன்றியறிவிற் சிறந்தவையென்று புகழ் பெற்றிருக்கவும், சில நாய்கள் எதிரிகளிடும் தின்பண்டங்களைத் தின்றுகொண்டு வாளாவிருத்தலுமுண்டு; அதைக் கருதி “நாய்க் குகனென்று எனையோதாரோ?” என்றதாகக் கொள்ளுதல் சிறக்கும்.

242. ஆழுநெடுந்திரை யாறுகடந்திவர் போவாரோ?
வேழுநெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லானோ?
தோழுமையென்று அவர் சொல்லியசொல்லொரு சொல்லன்றே?
ஏழுமைவேட னிறந்தில்லென்றெனை யேசாரோ?

இவர்	—இப்பறதன்	அவ்விராமன் என்னை
ஆழும் நெடு திரை	ஆழுமத்தையும் நீட்சியை	தோழுமை என்று
ஆறு கடந்து போவா	யும் அலைகளையுமடையை	அவர் சொல்லிய
ரோ	கங்கையாற்றை(என்று தலையில்லாமல்) தாண்	சொல் ஒரு சொல்
	டிப் போக வல்லவ	அன்றே
வேழும் நெடு படை	நான் யானைச் சேஜைகளைக்	என்று அவ்வேடன்
கண்டு விலங்கிடும்	கண்டு அஞ்சி கடுங்கி	(இங்ஙனம் மானங்கட்டு வாழ்வதை
வில் ஆளோ	விலங்கிப் போகும் வில் வீரானே	இறங்கிலன் என்று எனை ஏசாரோ)

(கமந்திரன் பாதனும்குக் குகளைத் தெளிவிப்பது)

243. கங்கையிரு கரையுடையான் கணக்கிறந்தநாவாயான்
உங்கள்குத் தனிநாதற்கு உயிர்த்துணைவு ஹயர்தோனான்
வெங்கிரியி னேற்றினையான் விற்பிடித்த வேலையிறுன்
கொங்கலரு நறுந்தன்டார்க் குகளென்ன நுக் குறியுடையான்.

(கருத்துரை) கங்கா நதியின் இரண்டு கரைகளையும் தனக்குச் சொந்த மாக வுடைய வனும், அளவுகடந்த படகுகளை யுடையவனும், உங்கள் குலத்தலைவனை இராமபிரானுக்கு உயிர்த்தோழனும், மஹாபுஜசாலியும், மதகிரியை யொத்தவனும், வில்லேந்திய சேஞ்சு சமுத்திரத்தை யுடையவனும், பரிமளம் வீசுகின்ற குளிர்ந்த மாலையை யணிந்துள்ளவனுமான இவன் குகளென்ன நும் வேடர் தலைவன்.

(பரதனது நிலையைக் கண்ட குள் நிடுக்கிடுதல்.)

244. வற்களையிறு நுடையாளை மாசடைந்த மெய்யாளை
நற்களையின் மதியென்ன நடக்கயிழுந்த முகத்தாளைக்
கற்களியக் கனிகின்ற துயராளைக் கண்ணுவற்றுன்
விற்கையினின் நிடைவீழு விமுமுற்று நன்றெழுழிந்தான்.

(கருத்துரை) மரவுரியை ஆடையாக அணிந்து கொண்டிருப்பவனும், புழுதிபடிந்த உடம்புடையவனும், அழகிய கலைகளில்லாத சந்திரன்போல ஓளியிழுந்த முகத்தையுடைய வனும், காண்கின்ற கல்லும் குழைந்துருகும்படி மிகுகிறதுன்பத்தையுடையவனுமான பரதனைக் குகன்கண்டு, தன்கையினின்று வில் நழுவிக் கீழே விழும்படி கலங்கிச் செயலற்று நின்றிட்டான்.

(குள் பரதசத்துருக்களின் நிலையைக் கருதுதல்.)

245. நம்பியுமென் னுயகளை யொக்கின்று னயல்தீன்றுன்
தம்பியையு பொக்கின்றுன் தவவேம் தலைக்கொண்டான்
துன்பமொரு புடினில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்றுன்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைய்ப்பாரோ பிழைப்பென்றுன்.

(கருத்துரை) புருஷச் ரேஷ்டனை இப்பரதனும் எனது தலைவனுகிய இராமபிரானை யொத்திருக்கின்றுன்; அருகில் ஸின்ற சத்துருக்கன நும் ராமா நூஜனை லங்மணைனை யொத்தி ருக்கின்றுன். இவன் படுகிற துன்பத்திற்கோ ஓரெல்லையில்லை; இராமன் சென்ற தென் திசையை நோக்கி வணங்குகின்றுன்; இராமன் தம்பியர் ஒருங்காலும் பிழைசெய்யார்-என்றுன்.

(குள் பரதனைப் புராவது.)

246. தாயுரைகளன்டு தாடை யுதனை தரணி தன்னைத்
தேவினையென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில்தேக்கிப்
போயினை யென்றபோழுது புழுவேனுய் தன்மைகண்டால்
ஆயிரமிராமர் நின்கே மூவரோ தெரியினப்பரா.

(கருத்துரை) மஹாகீர்த்தியை யுடைய பரதனே! உனது தாயாகிய கைகேயீயின் வார்த்தையைக் கேட்டு உனது தந்தை உனக்குக் கொடுத்த ராஜ்யத்தை மஹாபாபமென்று விட்டுத் தொலைத்து, கவலையை முகத்தில் சிறைத்துக்கொண்டு இங்கு வந்துள்ளாய் என் பதை நோக்குமிடத்து, ஆலோசித்துச் சொல்வதானால் ஆயிரம் பூர்வாமர் உளரானதும் உன்னென்றுக்கு ஒட்டபாவரோ?

குகப்படைம் முற்றிற்று

12. திருவடி சூட்டுப்படலம்

பரதாழ்வான் சக்ரவர்த்தி திருமகனுரை வனத்தினின் று மீட்டுக்கொணர்ந்து மகுடாய் வேஷம் செய்வித்து மகிழக் கருதிச் சித்திரகூட மலையைச் சார்ந்து பெருமாளைப் பலவாறு வேண்டவும் அவர் பித்ருவாக்ஷிய பரிபாலனத்தின் அவசியத்தைக்கூறி மறுத்திட, பிறகு பரதாழ்வான் பெருமானுடைய பாதுகையை இறந்து பெற்று முடிக்கு அணியாகச் சூட்டிக் கொண்டு சென்றதைக் கூறும் படலமிது. நூற்று நாற்பத்தொரு செய்யுள்கள் கொண்ட இப்படலத்தினின் று சில செய்யுட்கள் கோள்ளப்படுகின்றன.

(வகுமணன் பரதசேலையைக் கண்டு அதிசங்கித்துச் சீற்றுங்கொண்டு அந்தைப் பெருமாளிடம் கூறுதல்.)

247. பர்நனிப் படைகொடு பார்க்கொண்டான்மறம்
கருதியுட் சிடந்ததோர் கறவு காதலால்
விரதமுற் றிருந்தவன் மேல்வந்தானிது,
சரதமற்றில்லெதாத் தழுங்கு சீற்றத்தான்.

248 குதித்தனவ் பார்டைக் குவடு நீறெழு,
மிகுத்தனவி ராமனீ விரைவி சொய்தினுன்
மதித்திலன் பரதனின் மேஸ்வந்தான் மதிற்,
பதிப்பெருஞ் சேலையின் பரப்பினுணைன் ஜன்

பரதன்	—பரதனுவன்	என தழங்கு சீற்றத்	என்றென்னி மிக்ககோப
பார் கொண்டு அள் மறம் கருதி	பூமியை யெல்லாம் தன்ன தாக்கிக் கொண் ①	தான்	முடையவனுகி
உள் கிடந்தது ஓர் கறுவு காதலால்	தானே யரசாள வேண் டு மென்ற கொடுங் தொழிலை யென்னி	குவடு நீறு எழு மிதித்தனன்	அம்மலையின் கொடுமுடி பொடிபடும் படிக் கொடிய விசையோடு மிதித்து
இ படை கொடு	தன் மனத்திலடங்கிக் கிடந் ததெ தாரு கறு வோடு கூடிய பேராசை யினால்	பாரிடை குறித்தனன் இராமனை விரைவின் எய்தினான்	கீழே குறித்து பெருமாளிடம் விரைந்து சென்றவனுகி (அவரை நோக்கி)
விரைந்து இருந்த வன் மேல் வந்தான்.	இந்தச் சேனையைக் கூட்டு கிக் கொண்டு தந்தை சொற்பேணுத லாகிய விரதத்தை மேற் கொண்டிரா ஸ்ன் ற நம்பிராமனை எதிர்க்க வந்தான்;	பரதன் மதித்திலன்	‘பரதன் உம்முடைய பெருமையைக் கிறிதும் ஸஹிக் க மாட்டாத வனுய்
இது சரதம் மற்று இலது	—இது ஸத்தியமானது; —வேறென்றுமில்லை;	மதில் பதி பெரு சேனையின் பரப்பி னான்	மதின் குழந்த அயோத்தி நகரத்துள்ள பெரிய சேனையின் தொகுதி யுடனே
		நின் மேல் வந்தான் என்றான்	உம்மீது படையெடுக்க வந்து கொண்டிருக்கிறு னென்றனான்.

(வகுமணை வீரவாதமாகக் கூறுவது.)

249. இருமையு மிழந்தவப் பரத னேந்துகோள்,
பருமையு யன்னவன் ராமாத்த சேலையின்,
பெருமையும் நின்னெனுற மின்வுவத்துவன்
னேருமையுங்கன் டி.ஏ. யுவத்தி யுள்ள நி.

இருமையும் அபரதன்	இழந்த பருமை	{ இவ்வோக சுகங்களை ஒன் அப் பரத அடைய யார்த்த தோள்கள் பறுத் யும்	பருலோக யிழுந்தவ ஏன் அப் பரத உடைய உயர்த்த தோள்கள் பறுத் யும்	அன்னவன் படைத்த சேனையின் பெரு மையும் நீங் பின்பு வந்த ஒரு என் ஒருமையும்	{ அவன் தீரட்டி க் கொணர்ந்த சேனையின் பெருமையையும் உன் பின்னே பிறக்க தனி யனா எனது ஒப் பின்மையையும்	{ அவன் தீரட்டி க் கொணர்ந்த சேனையின் பெருமையையும் யனா எனது ஒப் பின்மையையும்
						{ அவன் தீரட்டி க் கொணர்ந்த சேனையின் பெருமையையும் இளி கண்டு நீ உள் எம் உவத்தி

பரதனது தோள்களின் பூரிப்பும் அவனது சேனையின் பெருந்தொகையும் பழுதாம்படி யானாலும் கணப்பொழுதில் செய்திடு வேணன்று இளையோன் தன்னில் தான் கூறினாலும் இருந்து.....

(இதுவுமது.)

250. ஆழிவெங் கடகரி துரக ராசிகள்,
பாழிவெங் புயத்திகள் வயவர் பட்டற
ஆழிவெங் குருதியா எலைந்து வேலைகள்,
ஏழு மொன்றுகி நின்றிரப்பக் காண்டியால்,

குழி வெம் கடகரி அரகம் ராசிகள்	முகபடாத்தை யணிந்த வெவ்விய மத யானை கஞ்சம் குதி ரைக் கூட்டங்களும்	பெருமை தங்கிய வலிய இகல் வயவர் பட்டு	தோள்களை யுடைய போவிரீர்களும் இறங் தொழிய	ஆழிவெம் குருதியால் அலைந்து	(அவற்றி நூடலிலினிறு பெருகி ய) கடல் போன்ற வெம்மை யான ரக்த ப்ரவாஹத் தினால் கலக்கப்பெற்று வேலைகள் ஏழும்	(அவற்றி நூடலிலினிறு பெருகி ய) கடல் போன்ற வெம்மை யான ரக்த ப்ரவாஹத் தினால் கலக்கப்பெற்று ஒவ்வொரு கடல்களும் ஒன்று ஒன்று ஆகி நின்று கூடிக் கோவிக்கும்படி இரைப்ப காண்டி.

பரதனது சதுரங்க சேனைகளை நான் வெட்டி வீழ்ப்பேன்; அதனால் இரத்தக் கடல் தோன்றி ஏழு கடலையும் ஒன்றாக்கிப் பேராரவாரஞ் சப்வதை இவன் காணப்போகின்றுன் என்றுனியிற்று. இதனால் தனது கோபாவேசத்தின் மிகுதி காட்டப்பட்டது.

(சீற்றுங்கொண்ட வகுமணலுக்கு இராமன் சமாதானம் கூறுதல்.)

251. சேனுயர் தருமத்தின் தேவைச் செம்மையின்
ஆணியையானது நினைக்க எருகுமோ?
பூணியன் மொய்ம்பினும் போந்த தீண்டெளைக்
காண்ய நீயிது பின்னுங் காண்டியால்.

பூண் இயல் மொய்ம்பி	அனிகலமாகப் பொருந் திய வலிமையைடைய இனையோனோ!	அன்னது நினைக்கல்	நீ குறித்த அவ்விதமாக ஆகுமோ	நீ குறித்த அவ்விதமாக ஆகுமோ?	நீ குறித்த அவ்விதமாக ஆகுமோ?	
சேன் உயர் தருமத் தின் தேவை	மிகச் சிறந்த தர் ம தேவதையானவனும் ஆர்ஜுவ குணத்தை நிலை நிறுத்தும் அச்சானி போன்றவனுமாகிய பரதனைப்பற்றி	நீ குறித்த அவ்விதமாக ஆகுமோ?				
செம்மையின் ஆணியை	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி	இது நீ பின்னும் இதனை நீ அடுத்தபடி காண்டி

தருமமே வடிவெடுத்தவ னென்னலாம் படியான பரதாழ்வான் தருமத்திற்கு மாருக நம்மீது படையெடுத்து வரமாட்டான்; ஆர்த்தியினால் நம்மைக் காணக் கருதியே இங்கு வருகின்றுள்ளப்பதை நீயே தெரிந்துகொள்ளப் போகிறுயென்றவாறு.

கம்பரின்பக்கவித்துரட்டு—12. திருவடிகுட்டு படலம்

(இராமபிரான் பரதாற்வானது வடிவத்தை முடிய நோக்குதல்.)

252. தொழுதுயர் கையினன் துவண்ட மேனியன்

அழுதழி கண்ணினன் அவலம் மீதன

எழுதிய படிவமொத்து எய்துவான்தனை

முழுதுணர் சிந்ததயான் முடிய நோக்கினுன்.

தொழுது கையினன்	அஞ்சலித்து உயர் யுடையவனும்	அவலம் சது என எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் தனை முழுது உணர் சிந்தை மான பரதனை முழுவதும் நன்றாகப் பார்த்தான்.	துன்பத்தில் வடிவம் இது
			தானென்று எழுதிக் காட்டின உருவம் போன்று வருபவனு மான பரதனை முழுவதும் நன்றாகப் பார்த்தான்.
துவண்ட மேனியன்	தளர்ந்த வட்டலையுடையவ னும் அழுது அழி கண்ணி அழுதலால் அழுகழிந்த கண்களை யுடையவனும்	(இராமன் தானென்று எழுதிய நோக்கினுன்)	தொன்பத்தில் வடிவம் இது
			தானென்று எழுதிக் காட்டின உருவம் போன்று வருபவனு மான பரதனை முழுவதும் நன்றாகப் பார்த்தான்.

(பரதனை நோக்கி இராமன் நந்ததயின் சேமம் விளைநல்.)

253. புல்லினன் நின்றவன் புணைந்த வேந்ததைப்,

பன்முறை நோக்கினுன் பலவு முன்னினுன்

அஸ்ஸலை எழுங்கினை ஜூய வாஞ்சட

மஸ்துயர்தோளினுன் வலியனே வென்றுன்.

புல்லினன் நின்று	{ (இராமன் பரதனைத்) தழுவி }	ஜூய அல்லவின் அழுங் கினை உல்லை தோளினுன்	அப்பா! துங்பக் கடவில் முழுகியிருக்கின்றாயே!
			முழுகியிருக்கின்றாயே!
அவன் புணைந்த வேடத்தைப் பல்	அப்பரதன் தரித்திருந்த வேடத்தைப் பல்	உலகத்தை யான்பவரும் பலவிழ்டமான தோள் களை யுடையவருமான நம் சக்ரவர்த்தி திடகாத்திரராக விருக்கின்றாரோ வென்று விளைவினான்.	அன்றை மல் உயர்
			பலவும் உன்னினுன் பலபடியாகக் கருதினவ னுய்
பலவும் உன்னினுன்	பலபடியாகக் கருதினவ னுய்	வலியனே என்றுன்	பலவிழ்டமான தோள் களை யுடையவருமான நம் சக்ரவர்த்தி திடகாத்திரராக விருக்கின்றாரோ வென்று விளைவினான்.

(சுரவர்த்தி துஞ்சினதைப் பரதன் கூறுதல்.)

254. அரியவனுரைசெயப் பரதனையிறி,

பிரிவெனும் பின்னியினு லென்னைப் பெற்றவக்

கரியவன் வரமெனுப் காலனுஸ்தனக்,

குரியமெய்ந் நிறுவிப்போ யும்பரானென்றுன்.

அரியவன்	{ உணர்வதற்குஅரியவனுன இராமபிரான். }	என்னை பெற்ற அகரி யவள் வரம் எனும்	என்னைப் பெற்ற அக்கை கேசியின் வரமென்கிற காலனுல்
			கேசியின் வரமென்கிற காலனுல் யமனும்
உரை செய	—இவ்வாறு சொல்ல.	தனக்கு உரிய மெய் நிறுவி போய் உம்ப ரான் என்றுன்	தனக்குரிய புகழுடம்பை இவ்வுலகில் சிலை நிறுத் திச் சென்று சுவர்க்க லோகத்தை யடைய ஸாலு என்றுன்.
பரதன்	{ (அதற்கு விடை கூறப் புகுந்த) பரதன் }		
ஜூய சின் பிரிவ எனும்	{ பிரானே! உன்னைப்பிரிந்த பின்னியினுல் தாகிற நோய்னும் }		

(தந்தையின் மரணங்கேட்டு இராமன் தரையில் விழுதல்)

255. விண்ணிடை யடைந்தன ஜௌன் வெய்யசொல்

புண்ணிடை யயிலெனைச் செவிபுகாமுனம்

கண்ணெனும் மனஞ்சநால் கறங்கு போலவாய்

மன்னிடை விழுந்தன் வரனி தும்பரான்.

(கருத்துரை) தந்தை பரலோகங் சேர்ந்தானென்று பரதன் சொன்ன கொடிய வார்த்தை புண்ணில் வேல் நுழைந்தாற் பீரவ மிக்க வருத்தம் விளாத்துச் செவிப்பட்ட வடனே விண்ணுவகத்தினும் மேலுள்ள பரமபதத்திற்கு உரியவனுனராமன், கண்ணும்மன முஞ் சுழல்கிற காற்றுடி போலச் சுழல்பெற்றுத் தரையில் விழுந்தன்.

(இராமன் புலம்புதல்)

256. நந்தா வினக்கணிய நாயகனே நானிலத்தோர்
தந்தாய் தனியறுத்தின் தாயே தயாந்திலையே
எந்தா சிகல்வெந்தரேரே இறந்தனயே
அந்தாவனி வாய்மைக் காருளரோ மெய்யுற்றுர்?

(கருத்துரை) அவியாததொரு விளக்கை பொத்த தலைவனே ! பூமியிலுள்ளார்க்குத் தந்தை போல்பவனே ! அருளுக்கு இருப்பிடமே ! என் தந்தையே ! பகையரசர்க்காகிய யானைகளுக்குச் சங்கமே ! நீ இறந்து போயினேயே !; இனி ஸ்தயத்துக்கு உண்மையாக உறவாகுபவர் உன்னைப்போல் வேறுயாவருள் ! ஐயோ ! ... .

(இதுமொத்த)

257. தேவனடைந்த சேரலைத் திருநாடு கைவிட்டுக் கானடைந்தே வெண்ணத் தறியாது காவலை வானடைந்தா யின்னமிருந்தேனுன் வாழ்வுகந்தே ஜுனடைந்த தெவளவருபிரனடந்த வெள்வேலோய!

(கருத்துரை) உடற்கொழுப்பை யடைந்த பகைவர்கள் து உயிரைக் கவரின்த ஓளி மிக்க வெற்படை யை யுடையவனே ! தேன்மிக்க சோலைகள் குழந்த கோசலாட்டை நீங்கி நான் வனம்புக்கேளனன்றநின்த மாத்திரத்தில் அரசனே ! நீ யென்னைப் பிரிந்த துயரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் பரவோகஞ் சென்றுய். நீ அங்கனாஞ் சென்றதை யறிந்த உடனே நான் இறந்துபடவேண்டி யிருக்கவும் இறவாமல் பிழைத்திருக்கின்றேனாஞ்தோ !

(இரங்குமிருமணைத் தமிழர் தாங்க வசிட்டன் தேற்றுதல்)

258. என் தெருத்தும் பற்பலவும் பன்னியிட்டிருக்குங் குன் செடுத்த போன்றுக் குவவுத் தோட்டோளியை வன்றடக்கைத் தம்பியரும் வந்தகூடந்த மன்னருகுஞ் சென்றெடுத்துத் தாங்கினார் மாவதிட்டன் தேற்றினுண்

(கருத்துரை) கீழே தெரிவித்தவாறு குரலெடுத்து மிகப் பலவார்த்தைகளை விடாது கூறித் துன்பத்தில் மூழ்குகிற மால்வரைத்தோன்னும் வலிய சிங்கம் போன்றவனுன் ராமனை மஹாவீரர்களான தம்பிமார் மூவரும், அப்போது அங்கு வச்து சேர்ந்த அரசர்களும் அருகிற போய் எடுத்து அணைத்தார்கள். மஹானுன் வஸிஷ்ட முனிவன் தேறுதல் கூறுமிகுவனின்.

(இராமன் சுக்ரவர்த்திக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்)

259. புக்கனன் புவிலைட முழுகிப் போந்தனன்
தக்க நன்மைறயவன் சடங்கு எட்டத், ரான்
முக்கையி ஸீர்விதி முறையினீத்தனன்
ஒக்கறின் ருயிர்தொறு முனர்வு நல்குவான்.

(கருத்துரை) ஸகல ஜி'வராசிகளிடத்தும் ஒரு தன்மையாக நின்று அவற்றிற்கு அறிவையுருஞ்சிருமாலாகிய இராமபன் ஸீவிலிறங்கி ஸ்ராடி வந்து, ஒத்தத்கக் கிறந்த வேதங் களை யுணர்ந்த புரோஹிதனுன் வளிஷ்ட பகவான் செய்யவேண்டுஞ் சடங்கையறிவிக்க, தான் கைகளால் மூன்றுவிசை எடுத்து விடப்படுகிற தா'ப்பண ஸ்ரை சாஸ்த்ரோக்தமான முறைப்படி இறந்த தன் தந்தையை யுத்தேசித்து விட்டனன்.

(பரதனு விரதவேடத்தைக் குறித்து இராமன் விறுவதல்)

260. வரதன் துஞ்சினை வையமாணையாற்
சரத ஸின்வேதே மகுடந் தாங்கலாய்
விரதவேடதீ யென் சொல்வேண்டுவான்
பரத கூறுநப் பரிந்து கூறினுன்.

(கருத்து.) பரதனே ! தான் சொன்னபடி வரம்தந் சக்ரவர்த்தி தீயா முடிந்தனன் : பின்பு நிலவுலகம் அவனது கட்டளையால் உண்மையாக உன்னதேயாம், அங்ஙனமிருக்க சீ முடிகுடாமல் தவவேடத்தை விரும்பிப் பூண்டது யாது காரணத்தாலோ ? சொல்வா யென்று அங்புடன் வினவினுன். ....

(இராமனுக்குப் பரதன் மறுமொழி கூறுதல்)

261. நோவதாகவில் வலை நோய்செய்த
பாவகாரியிற் பிறந்த பாவியேன்
சாவதோர்கிளேன் தவஞ்செய் வேனலேன்
யாவனுசி யிப்பழிநின் ரேறுவேன்.

(கருத்து.) இங்கிலுவுலகம் முழுதும் வருத்தமே யாம்படி வருத்தத்தை விளைவித்த பாவி பிடத்திற் பிறந்த பாவியேன் யான் இறக்கத் தணிக்கிலேன். தவம் புரிதற்கும் ஏற்றவனல் லேன், இனி எத்தன்மைப்படும் இப்பழிப்பினின்று நீங்கி ஈடுதேறுவேன். ....

(இராமனே அரசுபுரியுமாறு பரதன் வேண்டுதல்)

262. உந்தைதீமையு மூக்குதைநோய்
தந்ததீவிளாத் தாய்செய் தீமையும்
எந்தை நீங்க மீண்டரசு செய்கெனுச்
சிந்தையாவதுந் தெரியக் கூறினுன்

(கருத்து.) எந்தாய் ! உனது தந்தையான தசரதன் செய்த தீமையும், உலகுக்கு நேரத் தகாத துன்பத்தைச் செய்த பாவியான கைகேயி செய்த தீமையும் நீங்கும்படி சீ அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்து அரசாட்சி செய்வாயாக என்று தன் மனக்கருத்து முழுவதை யும் இராமனுக்கு விளங்கச் சொன்னுன் பரதன். ....

(இராமன் பரதனை நோக்கிக் கூறுதல்)

263. தாய்வரங்கொளத் தந்தையேவால்
மேயதங்குஸத் தரும மேவினேன்
தீவரங்கொளத் தவிர்தல் நீர்மையோ
ஆய்வரும்புலத்தறிவு மேவினுய்.

(கருத்து.) “ஆய்வரும் புலத்தறிவு மேவினுய் ! ” என்ற ஈற்றுடி பரதனை நோக்கிய வினி. ஆய்வு அரும் புலத்து அறிவு மேவினுய் ! -- ஆராய்க்குது அறிதற்கரிய அறநூல் கீதி நூல் முதலியவற்றின் உணர்வையடைந்த பரதனே ! என்றவாறு. உனது தாயான கைகேயி வரம் பெற்றுக்கொள்ள அதற்குக் கட்டுப்பட்ட சக்ரவர்த்தியின் கட்டளையில் நமது குலத்துக்கேற்ற வொழுக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டேன் ; உன்னுடைய வேண்டுதலுக்காக அவ்வற நெறியை நான் தவிர்தல் தருமாகுமோ ? ஆசாது.....

(அரசு என்னதாகில் நான் உளக்குத் தந்தேன்; ஆள்க என்று பரதன் வேண்டுதல்)

264. முன்னர்வந்துதித் துகைகுன் றி னும்
நன்னீயாப்பிலா நீபிறந்த பார்
என்னதாகில் யானின் று தந்த வெனன்
மன்னபோந்துந் மகுடஞ் குடெ ஞ
265. மலங்கி வையகம் வருந்தி வைக்கீ
உலங்கொள் தோனுனக் குறுவ செய்தியோ ?
கலங்குருவண்ண் காத்தி போந்தெனுப்
பொலங்குலாவதாள் பூண்டு வேண்டினுன்,

(கருத்து.) எனக்கு முன்னே வந்து பிறந்து மூவுலகங்களிலும் உண்ணே யொப்பவாில் லாத நீ பிறந்த பூமியானது நீ சொன்னபடி என்னுடையதானால் நான் அதனை இப்பொழுது உனக்குங் தங்கேன். அரசனே! நீ மீண்டு வந்து முடிதாரிப்பாயாக. என்று சொல்லி, நாயனே! ஸிலவுகை முழுவதும் கலங்கி வருஞ்சிசிற்க மலஹாவீரனு உனது மனத்திற்கு இசைபவற்றைச் செய்வாயோ? செய்தல் தகுதியன்று. ஆதலால் உலகம் கலங்காதபடி. மீண்டுவந்து பாது காப்பாய் என்றஞ் சொல்லி இராமபிரானது அழகிய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பிரார்த்தித்தான்பரதன்.

266. எந்தையேவ்வான் டேமூடேமூனு, வந்தகாலநான் வனத்துள்ளவைகநீ
தற்தபாரகந் தன்னை மெய்ம்மையால் அந்தநாளெள்ளா மான்னானையால்.

(கருத்து.) எமது தங்கை நியமித்தபடி பதினாற்கு வருஷகாலம், நான் காட்டி வசிக்க, நீ தங்கையளித்த ராஜ்யத்தை அக்தங்கையின் உண்மை தவறாதபடி எனது கட்டளையால் அந்தப்பதினைக்கு வருஷகாலம் அரசாள்வாய்.

(பரதன் இராமனிடம் திருவடி நிலையை வேண்டிப் பேறுநல்)

267. வர்மிகன் பரதனும் வேறு செய்வதொன்றின்மையி நார்தெவை வெண்ணையேங்குவான் செய்கையின் திருவடித் தலந்தந்தீசென, மெம்மையுந் தருவன விரண்டு நால் கீழைன்.

(சருத்து) பிறகு பரதனும் வேறு செய்யக்கடவ தொன்றுமில்லானபயால், இராமனீர் பிரித்துசென்று அரசாங்கதல் அரியதாமென்று நினைத்துக் கலங்கித் திகைத்தவானும், பிரானே! உனது பாதுகாக்கயை அன்போடு கொடுத்தருள்வா யென்று இராமனீர் பிரார்த்திக்க அப்பெருமான், எல்லா வுலகவின்பங்களையுங் கொடுத்தருள்வன வான தனது இரண்டு திருவடி நிலைகளையும் தங்கருளினான்.

(திருவடி நிலையைச் சூடியாவண்ணம் பரதன் தொழுது மீஞ்தல்)

268. அடித்தல மிரண்டைய மழுதகண்ணீனான்
முடித்தல மிவையென முறையிற் கூடி னன்
படித்தலைத் திறைஞ்சினை பரதன் போயினுன்
பொடித்தல மிலங்குறு பொலங்கொன் மேனியான்.

(சருத்து) கண்ணீர் பேருக நிர்ப்பானும் லீலத்தின் புழுதிபடிந்து விளங்குகிற அழகிய திருமேனியை டடையனுமாகிய பரதன் அந்தப் பாதுகாக யிரண்டையும் 'நமக்குக் கிர்டங்கள் இவையே' என்று கொண்டு முறைப்படி சிரமேற் கொண்டவனும்த் தரையில் விழுந்து வணங்கி மீண்டு சென்றனன் .....

(பரதன் அயோத்தி சேராது நந்திக் கிராமத்திலிருந்தால்)

269. நந்தியம் பதியிடை நாஷன்பாதுகங், செந்தனைக் கோன்று குறைசூலுத்தச் சிற்கையான் இந்தியங்களையவித் திருத்தன் மேயினான், அந்தியம்பக்கலு நீர் அருத கண்ணீனான்.

(கருத்து) நந்திக்கிராம மென்னுமிடத்திலே இராம பிரானது திருவடிநிலை முறைப்படி செங்கோல் செலுத்தப் பரதன் இருவும் பசலும் அழுதுகொண்டே மனத்தினால் ஐம்பொறி களையு படக்கி அங்கே தங்கியிருந்தனன். ....

திருவடி சூட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

கம்பரின்பக்கவித்திரட்டில் அயோத்தியாகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

மற்ற நான்கு காண்டங்கள் தனிப் புத்தகமாக வெளிவரும்.

ஸ்ரீ காந்தீ பிரதிவரதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த

கம்பரின்பக் கவித்திரட்டில்

முதற்பகுதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ந்திருவிமலைப்பிரியா ப்ரத்யாக்க்யானம்.

ஸ்ரீகாஞ்சி. ப. அண்ணங்காசாரியரெழுதியது.

1. ஊர் பேரில்லாமலும் தேதியில்லாமலும் (துர்க்கீசுஷாசிக்ஷா—1) என்கிற ஒர் சிங்கதைக் கந்தை இன்று (10—நீ—61) நம்முடைய பார்வைக்கு வந்தது. இதை யெழுதியவர் யார்? இதிலுள்ள விஷயங்கள் யாவை? இத்யாதிகளைப் பற்றி அடுத்தபடியாகப் பேச வோம். இதிலுள்ள மிக முக்கியமான விஷயத்திற்கு நாம் முன்னம் விடை தருவோம்.

“தான் கெட்டது மன்னியில் சந்திரபுஷ்கரிணியையும் கெடுத்தானும்” என்ற பழமொழி இவாக்காக ஏற்பட்டது தான். வதந்தியில் செவிப்பட்ட வானமாஸிலைச் செய்தியென்று ஒரு தலைப்பிட்டு அதில் இது கண்ட கனுவையும் தான் அப்போது பிதற்றுவதாகவும் எழுதியிருக்கிறது. வானமாஸிலை மடத்தாரும் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தாரும் கலா வைஷம்யம் பாராட்டி வீண் சண்டைகளுக்கு செல்வதே எப்போதும் கிடையாது! இதன் வியாபாரம் வம்பு பேசவதும் தூஷணம் செய்வதுமே யாதலால் மாயாஜாலங்களைச் செய்கிறது. ஸ்ரீவானமாஸிலைக்கு ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஜீயர் எழுந்தருளிய போது இது எழுதியிருப்பது போல் ஏதாவது நடந்த தாக ஸத்யமாக இதனால் சொல்ல முடியுமா? செவிப்பட்ட என்கிறதே: யார் மூலம் என்பதை நிருபிக்க முடியுமா? வேறு எந்த விதமான விசாரமும் வேண்டாம்; இது எழுதியிருக்கும் செய்தியை ப்ராமணிகமாக நிருபித்து விட்டால் போதும்.”

என்று ப்ரச்சுத சிங்கதைக் கந்தையில் (பக்கம் 21) எழுதப்பட்டிருக்கிறது. “வேறு எந்த விசாரமும் வேண்டாம், இதை நிருபித்து விட்டால் போதும்” என்றெழுதி யிருப்பதால் அதைப்பே ஸப்ராணமாக நிருபிக்கிறோம். தேவப்பெருமாள் திருத்தேரன்று வெளிவக்த ஸ்ரீராமாநுஜன் 149ல் ந்திருவிமலைப்பிரியா நிர்ணயனம் என்னும் வியாலத்தில் நாமெழுதி வெளி யிட்டிருப்பதை இங்கெடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

“வானமாஸிலையிலுள்ள விதவான்கள் நால்வர் அப்போதே நமக்கு ஸ்ரீமுகங்கள் அருளி யிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரும் இது ஸ்வகபோல கல்பித மென்று எழுதவில்லை. நாம் எழுதியிருந்த வகையில் ப்ரஸங்கம் நடந்ததுண்டு என்றும், இங்கே யிருக்கின்ற விதவான்களில் யாராவது இதற்கு மறுப்புச் சொல்லுவதானால் சொல்லலாம் என்று அந்த ஜீயர் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை யென்றும், லெனகிக விரோதமாக அவர் ப்ரஸங்கித்ததுண்டு; உடனே நாங்கள் சிலர் ஏகாந்தத்திற் சென்று ‘இப்படி யெல்லாம் அஸ்தல்யமாகப் பேசவது தகுதியன்று’ என்றனர்த்தினேம் என்றும் தமிழிலும் ஸமஸ்க்ருதத்தினும் நமக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்ரீமுகங்கள் அவசியமானபோது அச்சாகி வெளிரும்”

என்று நாம் எழுதி ப்ரசரம் செய்தே யிருக்கிறோம். வானமாஸிலை விதவான்கள் விடுத்த அந்த ஸ்ரீமுகங்கள் அவசியமானபோது அச்சாகி வெளிவருமென்று நாம் தெரிவித்திருத்த படியே இப்போது அவசியம் ஏற்பட்டதனால் இதோ அச்சாகி வெளிவருகிறது.

2. தமிழில் வந்த ஸ்ரீமுகங்கள் நிற்க; மிகச் சிறந்த விதவான் எழுதின ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்ரீமுகத்தை இதன் கீழ் வெளியிடுகிறோம். வானமாஸிலையில் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸமஸ்க்ருத விதயாசாலா என்றெரு ஸமஸ்க்ருத விதயாலயம் நெடுநாளாக வள்ளாது. அதில் தலைமைப் பண்டிதராயும், மடத்திலும் ஆஸ் தான் விதவானுயும் விளங்குபவர் ஸ்ரீமதுபய வே. ஏ. கோபாலம்யங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர். இந்த ஸ்வாமி நமக்கு நெடுநாளாக வயவறி பூராண ஊவாவுசி. நம்முடைய ஸமஸ்க்ருத பத்ரிகைகளையும் தமிழ்ப்பத்தினைகளையும்

மற்றும் அனேக க்ரந்தங்களையும் காலே காலே கடாகித்தருளி ஆர்வம் பொங்கி அனேக ஸ்ரீமுகங்கள் அருக்கரவித்து வருபவர். இந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம் ஒன்று போருமென்று அதுமட்டுமே வெளியிடலாகிறது;—

வானமாமலை மட்டும் ஆஸ்தான வித்வான் பூரி. உவே. A. கோபாலயங்கார் ஸ்வராமியின் பீருகள்.

பூர்வதெ ஸாலா நாஜாய நடவிடம் |

വാഗ്നാംബേര്യ.

27-4-61

కూలిప్పు ||

ஸ்ரீ. உல. பு. சு. வௌவிவாதாநாம் வசீயன் ஓவாவாவஸ்ராந்துவுண்டி-
வாவா விஜுவிடி; | ரெப்புதீ ஸ்ரீராதாநாஜவதி கா மூகொவகாரகாநு
வைமாநு விஷயாநு வைபாநாமாணாநு புதிவாதியனி தத்தாமெஷா கவா-
திராநவாரவாநு சயிகங்காநநாதீ குரை, விதடி; | சயாநாவி 147 மணநா-
தீதா பூர வீக்குது) வைவைஶாநநாவா பூகி | ஸ்ரீஉதாம் வைமாஜயா செயாறு
வாதிக்குதா: கெநந வண்டி த; ஹது நிரவாநே; கவுறு வாதாவிடு; | வாம
தா தது “வதந்தியில் செவிப்பட்ட வானமாமலீச் செய்தி” இதிசீஷாந்தை விவி-
தோ விஷய: வாறவாடை | ... ... ஸ்ரீஒஹைவிறவூாலிதோ நாமெரவீது... அ-
நாயகாவரநாவாற்று | தது, உயே விஉதாநவி காங்கு விஷயாநு வீயவங்புதா-
யாநாமாணாநு பூாதூவாவெவ | யது: கறு, அயாநாவாரினாநவி கெஷா-
விதாநபுதாயிசெஷாந்து ஒத்தெலோ நிரகங: | தாவதா தாதிரா விஷயவு தூரவ-
கஷாண வாவ தாபுாகைவ வைலாபாநவாவி: புதுவாறாய புஹாராவவாநம்
கநவெமாதாவநம் கதடுவாதி ந ஒக்கினாநாநவாகம் வைரணி: | தெரவா-
வாம் வாஷிதெள ஒத்து: புதிவகாரஸ்துவிசெச காங் புதிவு-வாந்தி தி
வெவ புதுப்பாவி | கவாவி: ரவை விஜுவாவிதாநு தெ ‘விஷயேஷி’-
செஷா வங்புதாயபநிசெழுரவி வாவெவா: வார செஷாவாநவாவெவாநா
ஷுதாதா விதிவு புக்காவிதாவாதி | த வாவாவாவிராவாநவாகு வைவுத
தெநகெஷாந்தெலூ மாரணி காணி யா, உதி | ... ...

இந்த வடமொழிக் கடிதத்தில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ அதைத் தான் ஸ்ரீராமாருணன் 149ல் எழுதினாலே; அதையே இதிலும் அநுவதித்தோம். வானமாமலையில் இந்த ஜீயர் செய்த ப்ரஸங்கத்தில் “விழதாநவி காரங்கு விஷபாழு பூரவூ-வனவே.” [லோகாபிராமான வீணயங்களோடு சில்லாமல் சில அஸந்தர்ப்ப விஷயங்களையும் ப்ரஸ்தாவிக்கவே ப்ரஸ்தாவித்தார்] என்ற முதி விட்டு உடனே எழுதியிருப்பதைப் பார்க்க.

“தாவதா தாழ்சாவிஷயபூர்தூவக்ஞன் வனவ தஸுாசெவ வஹாயா
ஐஹாலி: பூதூவஹாய பூஹாராவஹாநம் கஞ்செஹாஜாவநஂ கத-வழிதி
நட கஷினரநாசஹாகம் வஸரணி:”

என்றழுதியுள்ளார் வானமாமலை வித்வான். இதன் பொருளை நாம் விவரிக்க வேண்டிய

தீவில். “அஸதஸ்யமான விஷயத்தை அவர் சொன்னதற்காக அந்த குணத்திலேயே அந்த ஸலாபயிலேயே நாங்கள் எதிரிட்டு பூசல் விளைக்க வேண்டியது அவசியமென்று சிலர் நினைக்கக் கூடுமானாலும் தாக்கிண்யபரவுசர்களான நாங்கள் அந்த வழிக்குச் செல்லவில்லை என்பது தவிர வேறொன்றும் பொருளான்று. வேறு பொருளுண்டாகில் சொல்லிக் காணலாம். “**ஓ யாராவஸராநா கூடுமோதீவா நடி**” என்று அப்ரஸக்தமாக வொரு வித வான் எழுதுவரா? அங்கேயே புடைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஆனாலும் தாக்கிண்யத் தாலே அது செய்திலோ மென்றும் வெகு சாதுர்யமாகத் தெரிவித்தாராகிறார். இந்த வாக்யத்தின் பொருள் எப்படியாவதிருக்கட்டும். ஜீயர் ஸபையில் அஸதஸ்யமாகப் பேசினாரென்பதும், * சியாதிகுஜம் ஹவி செயாபயேசு * என்கிற கணக்கிலே ஈக்கித்தோமென்றும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டியிருக்கிறார். * வில்லாப ஸ்஭ாமஷே ஜாஹ் சு புரோஹிதம் * என்கிற பூரீராமாயண ச்லோகத்தை சியாக்கியானித்தகுளா நின்ற நம்பிள்ளை “[ஸபாமாத்யே புரோஹிதம் ஜகாரஹே] * நியமாதிக்ரமம் ரஹலி போதயேத்* என்கிற நிலையும் பாரத்திலன்” என்று ஒரிடத்திலும், “... என்ற நிலையைக் குலைத்தான். புரோஹிதத்வமாகிற ஹேது கழிகை யினாலே” என்று மற்றொரிடத்திலும் அருளியுள்ளார் பூரீபரதாழ்வானைப் போலே தங்களால் நடந்துகொள்ள முடியவில்லை யென்கிற நிர்வேதத்தை அந்த பூர்முகம் நன்கு காட்டியுள்ள தென்பதை மிதமதிகளும் அறிவர்கள்.

3. “வேறு எந்த விசாரமும் வேண்டாம் : வானமாமலீச் செய்தியை ப்ராமாணிகமாக நிருபித்து விட்டால் போதும்” என்று இவர் எழுதியபடி நிருபித்தாயிற்று. இனி இவர் செய்யவேண்டிய தென்ன? “வெட்கங்கெட்ட பிழைப்புதானே என்னுடையது” என்று பெருங் தெருவே பறைசாற்றி யுலாவ வேண்டுமத்தனை.

4. முக்கியமான விஷயத்தை முதலித்தாயிற்று. இனி இந்த நிந்தைக் கந்தையை ஆதியோடந்தமாக ஆராய்வோம். இந்தக் கந்தையை யெழுதியவர் ஒரு துறவி யென்பதைத் தாமே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டிக் கொள்ளுகிறார். முன்னாச்ரமப் பெயரையும் இவ்வாசரமப் பெயரையும் வெட்ட வெளிச்சமாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருந்தும், கையெழுத்திடாமலும் தேதி யில்லாமலும் அச்சுக்கூடத்தின் பெயரை மறைத்தும் பாரமக்ருத்யமாக வெளியிடுவது எதற்காக? ஆசைத்தரவையவேணு மென்பதற்காகத் தானே. தாராளமாக எவ்வளவும் வையட்டும். நாம் பல பல விஷயங்களை யெடுத்து, பூர்மதொமாநுஜாய நமதூர பேர்வழிகளின் ஞானச் சாயங்களை அலசியலசி யிருக்கிறோம். அவற்றில் ஒன்றி ரண்டுக்காலவது ஶாஸ்த்ரீயமான ஸமாதான மெழுதிவிட்டு இவர்கள் நம்மை எவ்வளவு தூவித்தாலும் பொருங்தும். ந்ருஸிம்ஹப்பியா பண்டிதர்களின் அஜ்ஞான அந்யதாஜ்ஞானங்களை நாம் அபரிமிதமாக எடுத்துக்காட்டி * பேர்க்கவும் பேராவே* என்னும்படி விளக்கி யிருக்கிறோம். அவை பேர்க்கவும் பேராதவையே யென்பதை பூர்மத் கோமல் ஸ்வாபி முதலாரை [அஹோபிலமடத்தைச் சேர்ந்தவர்களே] சிலாசாலையிட்டு நாட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்வாபி 22—5—61ல் அருங்கரவித்த பூர்முகத்திலுள்ள வாசகத்தை (பூரீரா. 149. ந்ருஸிம்ஹப்பியா நீங்கணத்தில் பக்கம் 4ல்) வெளியிட்டிருக்கிறோம். மீண்டு இங்கும் வெளியிடுகிறோம்.

“அம்ருதலஹரி அம்ருதலஹரியே யாதலால் அந்த அபர்யாப்தாம்ருதத்தை எவ்வளவு பருக்கியும் தருப்பதியே பிறக்கவில்லை. குழாங்களுமநுபவித்தது ... ... விஷயங்களை அலசி யலசி அழுர்வ விஷயங்களை ஸாதிப்பது (உறநாகாரா ஸாஶாஶா வா-வா-வா) என்ற முறைப்படி தேவரீருக்கே அஸாதாரணம்,”

என்கிற வாசகங்கள் நிஷ்பக்ஷபாத வித்வத் வரிஷ்டரான கோமல் ஸ்வாபியின் திருக்கையிலிருங்கு அவதரித்தனவ.

5. இந்த நின்தைக் கந்தை யெழுதுவதைப் பாருங்கள்—

“ தமக்கு ஸர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தவர்களனது விஸ்டில் வீண் ஆக்ரஹிகளான சில தென் கலையார்களையும் பரமபதித்துள்ள சில மஹான்களையும் சேர்த்து தற்பெருமையைத் தம்பட்ட மடித்துக் கொள்ளுகிறது ”— என்று.

பரமர்களையும் வஞ்சிக்கமாட்டாத வார்த்தையன்றோ விது. திருவயிந்திரபுரம் சேட்டலூர் நரசிம்ஹாசாரியர், திருச்சி, ஏ. வி. கோபாலாசாரியர், ராய்ம்பேட்டை R. V. கிருஷ்ணமாசாரியர் ஆகிய இம்முவரும் நம்மோடு போராடி, காமண பத்ரிகையோடு வீச்ராந்தர்களான செய்தியை அவர்கள் ஜீவிதத்திருந்த காலத்தில் பிரசரப்படுத்தினாலும் அவர்கள் பரமபதித்த பிறகு அவர்களுடைய ஸர்ட்டிபிகேட்டை நாம் ப்ரஸ்தாவிக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஸ்ரீமத் கபிள்தலம் ஸ்வாமி கூங்மீபுரம் ஸ்வாமி போல்வார் பரமபதித்தவர்களே யானுலும் அவர்கள்நர்மோடு போராட வந்தவர்கள்லர்; நம்முடைய நூல்கள் ப்ராமாணிகமான வழியிலேயே செல்லுமாவை என்பதை நிலைநாட்டி யருளின மஹான்கள் அவர்கள். அவர்கள் தென்கலையார்களுமல்லர், ஆக்ரஹிகளுமல்லர். பாபபிருக்கனும் ப்ராமாணிகர்களுமானவர்கள். அப்படிப்பட்ட மஹான்களில் ஒருவருடைய ஸர்ட்டிபிகேட்டையாவது எதிர்த்தலையில் ஒருவராவது பெற்றிருப்பதுண்டோ? நமக்கு முதன்முதலாக ஸர்ட்டிபிகேட் அளித்தவர் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸர். எஸ். வரதாசாரிய ஸ்வாமியும், V. V. ஸ்ரீநிவாஸயங்கார் ஸ்வாமியும். இவர்களில் வி. வி. ஸ்வாமி பரமபதித்து வீட்டாலும் S. V. ஸ்வாமி உலகத்தின் பெரும் பாக்கியத்தினால் பாங்காக எழுந்தருளி யிருக்கிறபடி. இந்த ஸ்வாமி ஆக்ரஹிய மல்லர், தென்கலையுமல்லர்.

6. ஸ்ரீமத் பரமஹுமஸ். தென்பரையாண்டவன் ஸ்வாமி யொருவருடைய ஸர்ட்டிபிகேட் போதுமே. அந்த ஸ்வாமியினுடைய அத்புத பங்க்திகளை எடுத்தெடுத்து வாசிக்கு மிவர்கள் “ வாய்ந்த மதுகைவரும் வயிறுருகி மாண்டார் ” என்ற திருமழிசைப்பிரான் ஸ்ரீஸ்ரக்திக்கட்டளையிலே வயிறுருகி மாளவேண்டியது தலை வேறுண்டோ? தென்பரையாண்டவன் ஸ்வாமிக்கு இடையிடையே அத்யாஹிதம் நேருவதாக இருந்தும் நம்முடைய பாக்கியவஸமாகவே திருமேனி பாங்காயெழுந்தருளி யிருக்கிறபடி. அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியிற் சென்று இவர்கள் ஒன்று கேட்கவேணும்—

“ அண்ணங்கராசாரியருடைய க்ரந்தங்களின் பெருமையைப் பற்றி ஸ்வாமி எல்லை கடந்து எழுதியிருக்கிறதே! அவர் தமக்கு ஸர்ட்டிபிகேட் தரவேணுமென்று ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அபேசுவித்ததுண்டா? அல்லது ஸ்வாமியாகவே திருவள்ளும் பொங்கி யெழுதியருளினதா? ” என்று.

அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் இப்படி சிலர் பண்டே கேட்டது முன்னுடைய அதற்கு அந்த ஸ்வாமி ஸாதித்ததையும் உடனிருந்தவர்கள் நமக்கு எழுதியுள்ளார்கள்; (அதாவது)

“ நான் எல்லை கடந்து என்ன எழுதியிட்டேன்? அண்ணங்கராசாரியருடைய திவ்யஸ்ரக்திகளின் பெருமைகளைப் பற்றி ஒருவன் ஆத்ம வஞ்சனை யில்லாமல் எழுதுவதானால் ஶாதகமும் எழுதினாலும் போதாதன்றோ. சில அளுத்தாயா பின்டங்கள் தூஷிப்பதனால் நமக்கெதுன்ன? குண க்ராஹிகளான நாம் யுக்ததரமாகவே யெழுதினோம் ” என்று.

இதற்கு அந்த ஆஸ்தானத்திலிருந்து நேராக ஸ்ரீமுகமில்லாமையாலே இது கல்பித வார்த்தையென்று லும்பு குறையில்லை. அந்த ஸ்வாமியின் ஸாக்ஷத் ஸ்ரீஸ்ரக்திகள்—

“ ஒ மூடு சூதாக்காலூரூபாந்தாவாரி பூஜாணவாழ்நிதிலும் வைகூடியரவளிக்கவூமூர்ஜூகா நிரதிசீலமாக பாந்தாவாலே உங்கள் தவாந்தா—

யாடிங்குதாரா உஸ்டுநாவைட்டாடி நவங்நவங்துதாவுஜநகாநு விவிய
விவிதுவிஷயவுமாது உஸ்டு உஸ்டு உஸ்டு நிரவயிகதாவிலீனலன்। வனவசெவ
யாஷாகா செஷாயாவி நிதிநிரவங்கு கெகங்கயோவரயாகு. இலூரொ
ஏ யந்யாநுவாசுசிஶாலி லுயாகு” இத்யாதிகள்.

இந்த ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யங்களினால் தெரிவிக்கப் படுவது என்ன? நம்முடைய க்ரந்தங்களெல்லாம் ஶாஸ்தர ப்ரமாண உபத்திகள் மலிந்தவை யென்றும், எத்தனை தட்டவை வாசித்தாலும் ஆராவமுதமாய் விளங்குகின்றன வென்றும், ஈகல ரளிக பண்டிதர்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளுகின்றன வென்றும், இப்படியே மாவஜ் ஜீவும் அனேக க்ரந்தங்கள் அவதரித்துக் கொண்டிருக்க வேணுமென்றும், அதற்குரிய தேஹபாடவமும் தனதாந்ய ஸம்ருத்தியும் குறையற்றிருக்க வேணுமென்றும் ஸ்வாத்மானந்தமும் மங்களா சாஸனமும் தெரிவிக்கப் படுகிறது. பிராமணிகர்கள் இப்படி ஆஸாலியா கிற்க, இந்த விந்தைக் கட்கை “இப்படியும் ஒரு ப்ரக்ருதி சிரகாலம் ஜீவித்துவுருகின்றதே!” என்று வயி தெரிந்து எழுதுகின்றது. மஹாங்களின் மங்களாசாஸன வாக்குக்கள் பலிக்குமே யொழிய வயலீவிகளின் வசை மொழிகள் ஒருகாலும் பலிக்கமாட்டா.

7. அஹோபிலமடாஸ்தானத்தை ந்யாய்யமான மார்க்கத்தில் அலங்கரித்திருந்த ஸ்ரீமத் பரமஹுமஸ் ஸ்ரீவண் சடகோப யதிந்த்ரருடைய சியமனத்தினால் இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் அநுக்ரஹித்த அபிநந்தன மங்களாசாஸன ஸ்ரீமுகம் பலவாண்டுக்கெட்கு முன்பு நமது வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலையில் அச்சாகி உலகமெல்லாம் பரவியுள்ளது (அதாவது) —

“வணி தபுகாவெணூஃ ஸ்ரீகாஷ்ணீ-புரதிவாழிலுயங்கா—கணைஜாவா-
வெய-ஃ ஸ்ரீலாஷ்ணாஜிஹரந்தாஹாஃ வெஶாத்தாஹும் வெங்காஜிதாஃ-
தொகாவயங்நாயிஷத | .....சுகுஶாஸ்துகேவ வயன் விவஶிஷ்வஶிராநாங்கா-
நாவாயாவய-ாணாடு வனவம் ரா-வுவாவாதுதூ வகுறை-
வயய- கங்காநாவராகாநாவரிகா-நாவரிவா கெறண யதிவாரநாவெஷவதுவ-
நார-குதுஷயோஃ கடாகஷ்டுகாவரீவநாவெந ஐதி, சுவாதிகாதூவாரா-
வொஷ்கீல-குய வூராதாஹயங்காநாஜாவாய-ாநிதி வ ||” என்று.

உலகம் போற்ற நின்ற மஹாங்கள் இப்படி அபிநந்தனமும் ஆஸாஸநமும் செய்யா கிற்க, சில அநாமதேயப் பேர்வழிகளும் அல்யா பிண்டங்களும் பொருமைக்குப் போக்குவிடாக எத்தனை யெழுதினாலும் உண்மையாக வள்ள கீர்த்திகள் பெருகுமே யொழிய வேறெறுந்றும் கிகழாது. இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் ஒரு அவதார புருஷர். அந்த ஸ்வாமி நம்மை பண்டித ப்ரகாண்ட ஸ்பதத்தாலும் விபச்சிதபச்சிம ஸ்பதத்தாலும் வ்யப்பதேஶ்தது “அண்ணங்கரா சாரியருடைய வெளியீடுகளுக்கு ஆஸ்திகாக்கிரேஸரர்கள் போதகர்களாக வேணுமென்றும். இவை மேன்மேலும் வளர்ந்து செல்லவேணு மென்றும் அக்ருத்திமமாக ஆஸாலித்தருளின தன் பலனுக நம்முடைய ஜகதுபகாரக க்ருத்ய விஶேஷங்கள் குறையெயான்று மின்றிக்கே அபிவிருத்தி பெற்று வருகின்றன. * பூர்வ பிழுமிதி ... ஹர்யாஸிரியோதி஥: * என்ற கணக்கிலே இந்தப் பண்டாரத்தின் ஹருதயத்திலே தீப்பற்றி யெரிந்தால் யாருக்கு என்ன நஷ்டம்!

நமக்கு அஹோபிலமடத்தில் நெடுநாளாக தவேஷமென்று இவர்கள் பறைசாற்றுவத் தன்மை ஒரு நஷ்டமுமில்லை. நம்முடைய அறுபத்து நான்காவது ஆண்டுக்கிறவைக்கு நீரேயி ஞாபக சின்னமாக நாம் வெளியிட்ட (64 லக்கங் கொண்ட) நூல்களில் “அறுபத்துநான்கு

நல்வார்த்தைகள்” என்பது 23 பக்கங் கொண்டதோரு. நூல். இதில் பக்கம் 7ல் 25-ஆம் வார்த்தை இது—

“பண்டைக்காலத்தில் வைதிக வித்தயைகளுக்கு மகாராஜாக்களின் ஆதரவு அதிகமா யிருந்தது; அதனுலேயே முன்பு அந்த வித்தய தழைத்தோங்கி வந்தது; இக்காலத்தில் இதை ஆதரிப்பாரில்லை. ஸ்ரீமத் பரமஹஸ்தையாதி (மைஸுர்) ஸ்ரீபரகால ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் அஹோபில மடாதிபதிகளான அழகியசிங்கர் ஸ்வாமி போல்வார் வைதிக வித்தயை யின் பெருமையை யுனர்ந்தவர்களாகையால் ஸ்ரீபாஷ்யாதி காலகேஷபங்கள் செய்யும் வித்தயார்த்திகளுக்கு போஜனமளித்தும் விசேஷ ஸம்பாவனை யளித்தும் ஆதரித்து...” என்பது.

அப்போது இந்த பண்டாரத்தின் சில்விஷமங்கள் அதிகமாயிருந்துங் கூட நாம் நம்முடைய இயற்கையான குணபக்ஷாதத்தாலே கெளரவமளிக்க வேண்டுமிடங்களுக்கு அதை யளித்தே திருவோம். வடக்ளை ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள புராதனர்களும் நவீனர்களுமான பல வித்வான்களுடையவும் மடாதிபதிகளுடையவும் திருவுருவப் படங்களை சேகரித்து பளாக்கெடுத்து வைதிக லெளகிக மறைசீய மண்டலை யென்னும் பெயரால் பெரிய புத்தக மாக வெளியிட்டிருப்பது நாமே யொழிய வேறு யாருமில்லை. அப்புத்தகம் இரண்டாயிரம் பிரதி அச்சிடப்பட்டு உலகமெல்லாம் பரவியுள்ளது. அதை அதிமாநுஷ கருத்தமென்றே பலரும் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இந்தப் பண்டாரம் அதில் தன்னுடைய ப்ரதிக்ருதி வர வில்லையே யென்கிற வயிற்றெரிச்சலினால் ஏதேதோ செய்து வருகிறது, எது செய்தாலும் நம்முடைய யஸஸ்ஸாக்கு விஜயத்வஜ்ஞமே யாகுமது; ஸ்வாமி தேசிகன் “ஙிமீலயது வோசாரே ந ஹி திரஸ்க்ருதோ பாஸ்கர:” என்கிறார். அந்த ஸ்ரீஸ்மாக்கி இந்தப் பண்டாரத் திற்கே தகும்.

8. இப்போது மடம் வெளியிட்டிருக்கிற சிந்தைக் கந்தை பெரியவருவத்தில் இரண்டு பக்கம் கொண்டிருக்கிறது. இதில் குறைந்த பக்கம் நம்முடைய பத்து ஸ்ரீவ பங்கங்களுக்கா வது ஸமாதான மெழுத முன் வரலாம். அந்த பாவத்திலேயே போகவில்லை யிது. “அஞ்ஜலி யொழியத் தஞ்ச மொன்றில்லை” என்றெருந வசனமுண்டு. அது நம்முடைய க்ரந்தங்கள் விஷயத்தில் தான் ஏற்கு மென்பதை இந்த மடம் ஆதியிலிருந்தே தெரிக்குவதோண்டிருக்கிறது. அதனால் ஸமாதான முரர்க்கும் பணியில் தலையிடாதிருப்பது கேஷமமே. ஸாஸ்த்ரீய விஷயங்களை விட்டு வீண் வம்பு விஷயங்களை யெழுதினுளும் அதிலாவது ஆர்ஜுவமுன்டோ வென்னில், அக்கெடுமில்லை. இது எழுதியுள்ள வம்பு விஷயங்களை வரிசையாக வெடுத்து நிரவிக்கிறோமிங்கு.

“ சென்னையிலுள்ள செட்டியார்களுடைய சாரிடி களிலிருந்து வரும் பண்தைக் கொண்டு இம்மாதிரி ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் ”

இத்யாதிகள் எழுதுகிறது. இதற்குத் தத்துவமுணர்த்துகிறோம். சென்னையில் பல சாரிடி களுண்டு; அவற்றில் ஸ்ரீராமாநுஜன் போன்ற மாதப் பத்ரிகைகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதான சாலைக் கிடையாது. கோயம்புத்தூரில் வாழுந்த தர்மவிலாஸத் தலைவரான [ஸ-ப்ரஸித் த மஹாதனிகரான] வெங்கடரமணையங்கர் லோகோபகாரகங்களான நம்முடைய வெளியீடுகளுக்கு மிகவுகந்து, இத் திருப்பணி நீட்டுமிகு நடந்து வரவேண்டு மென்று ஆஸாஸித்துப் பதினுயிரம் ரூபாய் பரிசளித்தது ஜகத் ப்ரஸித்தம். அவர் வடக்ளையே. ஆனாலெண்ண? அவர்குண பக்பாதி. இப்போது மடத்திற்கும் அபிமானியான உவே. மங்கலம் ராமாநுஜாசாரி யர் ஸ்வாமிகளும் நம்முடைய வெளியீடுகளுக்கு யதாசக்தி பொருஞ்சதவி புரிக்கு வருபவர். மடத்தின் மிரட்டலுக்கு அஞ்சி இந்த மஹான் பொய் சொல்லார். “இதற்காக நான் கொடுக்கவில்லை; வேறொன்றுக்காகக் கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்விவிடும் என்று அவருக்கொழுதி புத்தி பேதம் செய்யப் பார்க்குமிது. பரம ப்ராமணிகரான அவரிடத்தில்

எங்குப் பப்பும் வேகாது. இங்கு முக்கியமான வார்த்தை. நமக்குப் பணம் எங்கிருந்து யாரிடமிருந்து கிடைத்தாலென்ன? பத்து மடாதிபதிகள் சேர்ந்தும் செய்யமுடியாத காரி யங்களை நாம் அவலீஸ்யாகச் செய்து வருகிறோ மென்று கீர்த்திமூர்த்தியான் இளங்காடு ஜீயர் [ரங்கான் ஸ்வாமி] பொறித்து வைத்திருக்கிறார். ஸபைகளிலும் முழங்கியிருக்கிறார்.

9. மறைந்து போன அவர் நிற்க. நம் கண் முன்னே உலாவிக் கொண்டிருக்கிற D. R. ஜெயங்கார் “பூவைஷ்ணவத்திற்காக அண்ணேஸ்வாமி செய்திருக்கும் செய்துகொண்டிருக்கும் பணி கணக்கிட முடியாது” என்றெழுதிவிட்டு, உடனே என்ன எழுதியிருக்கிறார் தெரியுமோ? “நம் தேசமெங்கும் ஆயிரக்கணக்கிலுள்ள பூவைஷ்ணவர்கள் அண்ணேஸ்வாமிக்கு மேன்மேலும் வணங்கிக் கொண்டும் நன்றி செலுத்திக் கொண்டு மிருக்கின்றனர்” என்றனரே எழுதியிருக்கிறார். வணங்குகின்ற ஆயிரக் கணக்கான பூவைஷ்ணவர்கள் நன்றி செலுத்தும் வகை யாது கொல்! தேசிகன் ஸங்கல்பஸ்தாய்த்திலே * விகேஷ்தி பரிசூஜநாக்ஷணாக்ஷவிஜென்தி ஶாட்டீ ஶாஸ்தாலாவரயிக்குவுடையதே நெதி! அதோவவைஷுஷ்ணாக்ஷணாக்ஷவிஜென்தி வூவாணாஃபி வெங்காவிதொடவி அயதெதுவைத்தீஷ்யநாயாபு! * என்கிற ச்லோகத்தை இவர்களுக்காக இட்டருளி, நமக்காக [என்னேருவனுக்காகவே] * யவாஸாம் யவாஸாம் அமிசி விழுவாதெத செலி! சூவடிதீயா தவஸாம் தவஸாமிலையை-இகாம் தநா! த வங்வசெலாவாஃபி * என்கிற ச்லோக ரத்நத்தை இட்டருளினார். நிற்க. அஸமஞ்ஜஸமாக வெழுதி அகப்பட்டுக் கொண்டு திண்டாடுகிற ந்ருவிம்ஹப்பியா பரிவாரங்கள் வீண் வசை மொழிகளை விட்டுத் தொலைத்து ஶாஸ்தரீயமான வழியில் பதில் எழுதினால் பதினாயிரம் ரூபாய் பரிசளிப்போமென்று பிரசரம் செய்திருக்கிறோமே! அந்தப் பரிசைப் பெற முன்வருவார் ஒருவருமில்லையே. “அண்ணங்கராசாரியருடைய நூல்களைக் கண்ணேனுத் துப் பாராதீர்கள்; நமது ப்ரியாவையே பாருங்கள்” என்று மட்டும் எழுதுவதனால் என்னுகும்?

10. திருமங்கையாழ்வார் சிறிய திருமடலில் தம் திருவுள்ளத்தைத் தாதுவிடும்போது “போராதொழியாதே போந்திடு நீ யென்றேற்குக், காரார் கடல்வண்ணன் பின் போன நெஞ்சமும், வாராதே யென்னை மறந்தது தான்” என்றாருளிக் கொட்டார். நெஞ்சே! நீ அங்கேயே சின்றுவிடாமல் உடனே வந்துசேர் என்று தாம் சொல்லியிருந்தும் நெஞ்சு அங்கேயே சின்று விட்டதாக மூலமுள்ளது. இங்கே பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியான பூவைக்கிடகள் காண்மின் :—

[“போராதொழியாதே போந்திடு நீ யென்றேற்கு.] ஜேயோ! நான்தானே கிடூர் என் னெஞ்சுதன்னை அங்கே தங்கப் பண்ணினேன். அதாவதென்னென்னில், பெருங்குடி புதுக்குடி மகனைப் பழைய பையலைப்போலே வரம்பிலும் வாய்க்காலிலும் குடு பொகடாதேகொள் என்னும்; அதுவேயடியாக அவ்விடங்களாகாதே களவுக்கு ஸ்தானமன்று செய்யா, நிற்கும். ‘போராதொழியாதே போந்திடு நீ’ என்றேன் நான்; அவ்விஷயத்தைக் கண்டால் போராதொழியவாகாதேயடுப்பதென்று அது அங்கே கால்தாழ்ந்து நின்றது. ” என்று.

இப் பங்கத்திகளின் இன்சவைப் பொருளையற்று இது பிறக்கவில்லை. ஆனாலும், சிலேதிப்பது விதியிலே பர்யவளிக்கு மென்று தெரிந்து கொள்ளுமிது: இதே போல, பூரீராமாநுஜனைப் பார்க்கு வேண்டாம், பார்க்கவேண்டாமென்று இது சிலேதிக்க சிலேதிக்க “எல்லீருங் கண்டு அநுபவித்துக் களியுங்கள்” என்கிற விதிதான் தேறி சிற்கும். நம்முடைய பூரீராமாநுஜன் ஒருவர்க்குக் கிடைத்தால் அது குறைந்தபகும் ஜம்பது பேர்களின் கண்காருக்கு இலக்காகியே சிற்கின்றது. அங்குதலவற்றியும்படியே.

11. இனி அடுத்த விஷயத்திற் செல்வோம்.

“ மஹா ரஸிகராயும் ப்ராமாணிகாக்ரேஸரருமான D. R. ஸ்வாமியை வம்புக்கிழுத்து எழுதுகிறது. தனக்கு இஷ்டமானபோது D. R. போன்ற சுபாஸம்ளிகள் என்கிறது.”

என்றழைதியுள்ளது மட்ம். D. R. ஜெயங்காரை மஹாரஸிகரென்றும் ப்ராமாணிகாக்ரேஸர ரென்றும் போற்ற உரிமையுடையோம் நாமேயன்றி இவர்கள் ஸ்லர். மஹாரஸிகத்வமோ ப்ராமாணிகாக்ரேஸரத்வமோ அவர்க்குத்தான் தகும், அவரொருவர்க்கே ஏற்கும் என்பதை நாமே சபதமிட்டுரைப்போம். அவர் எழுதியவற்றில்,

“ இவ்வளவு ஶக்தி வாய்ந்த மஹாபுரஷரான அண்ணுஸ்வாமியின் விஷயத்தில் அகுயையும் பொருமையையும் எத்திக்கிலிருந்தும் எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் எவ்வித வாதப்போரிலும் ஸ்வாமி பின் வாங்கவே மாட்டார். இவருடைய வாதமே கடைசியாக ஒங்கி சிற்கும் ”

என்கிற வாசகங்கள் செப்பேடும் சிலாசாஸனமுமாக வன்றே விளங்குகின்றன. D. R. இப்படி யெழுதினாது மஹாரஸிகத்வத்தினாலா? ப்ராமாணிகாக்ரேஸரத்வத்தினாலா? இரண்டினுலுமா? என்பதை மட்டும் சிர்ணயிக்கட்டுமே. அவரை நாம் வம்புக்கிழுப்பதாகச் சொல்வது மஹாஜாட்யம். நீதிமன்றங்களில் வக்கீல்கள் லா புத்தகங்களையும் லா ரிபோர்ட்டுகளையும் உதாஹரித்தால் வம்புக்கிழுப்பதாகப் பேதையனும் பேசான். “அகுயையையும் பொருமையையும் எத்திக்கிலிருந்தும் எதிர்பார்க்கலாம்” என்ற அவருடைய ஸ்ரீஸாம்ச்தி அந்த கண்ணத்திலிருந்து நாள் தப்பாமல் நாழிகை தவருமல் அப்படியே பலித்து வருகிறதென்றால் அவரை மஹர்ஷியாக வன்றே மதிக்கவேணும். தெங்கலையில் பிறந்த வொரு மஹானும் இப்படி யெழுத முன்வரவில்லையே. வால்மீகி பகவான் ஒவ்வொரு மஹாரத்ததை வெளியிட ஒவ்வொருவர் மேல் ஆவேசித்தாராம். “ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:” என்பதை வெளியிட மார்சன் பாலும், “தருணை ருபஸ்பந்நெள்” இத்யாதியை வெளியிட சூர்ப்பணகை பக்கவிலும், “ப்ரக்க்யாத வீர்யஸ்ய ரஞ்ஜிதயஸ்ய விக்ரம:” என்பதை வெளியிட ராவணன் மேலும் ஆவேசித்தது போல, “அண்ணுஸ்வாமி விஷயத்தில் அகுயையையும் பொருமையையும் எத்திக்கிலிருந்தும் எதிர் பார்க்கலாம்” என்னும் மழுத மொழியை வெளியிட்டருளப் பேரருளான்னும் பேராசிரியர்களும் D. R. ஸ்வாமி பேரில் ஆவேசித்தபடியை என் சொல்லுவாம். உண்மையைத் தாழுணர்க்கவளவோடன்றிக்கே உலகமறிய வெளியிட்டும் வைத்த இம்மஹாநுபவர்க்குக் கோவில் கட்டியன்றே பூசனைபுரிய வேணும். சில தேவதைகள் தம்மையுபாளித்தவர்களுக்குத் தலைகால்தெரியாமல் வரங்களைக் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு அநுதபிப்பதுண்டு; அப்படியுமில்லை யிங்கு. இவரை உபாஸித்தாருமில்லை; அநுதபிப்பவருமல்லரிவர். “தனக்கு இஷ்டமான போது D. R. போன்ற சுபாஸம்ளிகள் என்கிறது” என்று மடமெழுதி யிருப்பது மருள். ‘இஷ்டமான போது, அங்ஷ்டமான போது’ என்று பிரிக்கப் போதிரண்டில்லையே, அங்ஷ்டமான போது இன்னது எழுதி யிருக்கிறோ மென்று காட்டட்டுமே. அங்ஷ்டம் தலைகாட்டாதபடியன்றே அந்த மஹான் நடந்து கொள்ளுகிறார். உலகில் இஷ்டாநிஷ்டதைகள் வ்யவஸ்திதங்களுமன்று. சுவாரூபர் வீதிகளே யிவை. ஆசிரங்கராசாரியருடைய பலவுக்கத்களை யெடுத்துப் புகழ்கிறோம். ‘இஷ்டமான போது புகழ்வதோ?’ என்று கேட்கிப்பாருள்ரோ?

12. இனி அடுத்த விஷயத்திற் செல்வோம்;

“ இவரது சுவடிகளை இவர் ஊரிலில்லாத போது செல்வமணி ஜோதி வேல்டு பேர்க்கடையில் போட்டு வருகிறானும் ”

என்று இது வொரு பெரிய விஷயமாக எழுதப்படுகிறது. இதற்கும் தெரிவிக்கிறோம். ஒவ்வொருநாளும் எத்தனை திசையிலிருந்து எத்தனை பேபர்கள் எத்தனை பத்ரிகைகள் நமக்கு வக்கு கொண்டிருக்கின்றன வென்பதை இவர் தாமே நம்மிடம் யாசகத்திற்கு வந்துகொண்

டிருந்த காலங்களில் கட்கூடாகக் கண்டிருப்பதே, [‘யாசகத்திற்கு’ என்றதை அதெத்தபடியாக வீவரிப்போம்.] தினப்படியாக அப்படி வந்து குவியும் பேபர்களை தினப்படியாகவே வேல்டு பேபர் கடைகளில் போட்டுத்தான் வருகிறோம். இவர் ஊர் தோறும் தெருவுதோறும் தம் மகனுக்கு வீடுகள் வாங்கிக் கொடுத்துவைக்க, வாடகைப் பணங்களைக் கொண்டு வேசிகளை யும் விதவைகளையும் போவிக்கும் செயல் போல் ஒன்றும் நடந்திருக்க வில்லை. மிகவும் அவசியமற்ற வம்பு விஷயங்களை மடம் எழுதுகிறதே யென்று நநிஷ்டுவேத் என்கிற சாஸ்தரத் தையும் கடந்து ஸிஷ்டவனம் செய்யாதாருள்ளோ?

13. இவர் மடத்தில் பாசகராயிருந்தபோது வீதிகளில் யாசகராயிருப்பா. அப்போது ஸிகழ்ந்ததொரு ஸிகழ்ச்சியை உலகமறியவேணு மென்று உணர்த்துகிறோம். ஆலயப் பிரவேசக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட போது தான் அதற்காகப் பாடுபடுவதாகச் சொல்லி நம்மை அதற்குத் துணைபுரிய வேண்டிற்று. இசைந்திருக்கோம். அந்த வியாஜத்தினால் அடிக்கடி நெருங்கத் தொடங்கி, தனக்கு நேர்ந்துள்ள கடன் கட்டுகளை யெல்லாம் முறையிட்டுக் கொண்டு “ஆஸைநு ஆஞ்சாராக்கி” என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸ்மக்திப்படி சு காட்டும். ஸமயங்களில் பெற்றுப் போகும். அதிலிருந்து ஒரு பேராசைதோன்றிக் கடன் கேட்கத் தொடங்கிற்று. நாம் கடன் வாங்குவது கொடுப்பதான் வீரண்டையும் சபத பூர்வமாக விட்டிருப்பது தெரிக் கூம் தொட்டரவு செய்துகொண்டிருந்தது. நாடோறும் வருவது, தொழுவது, தொழுதெழு வது, அபிவாதனம் செய்வது... இத்யாதி வேஷங்களை அளவுகடந்து போட ஆரம்பித்து விட்டது. ‘இனும் பெறுவதோடு ஸில்லும், கடன் கேட்பதை விட்டிடும்’ என்று வெட்டெனச் சொல்லியாயிற்று. அப்போது (அழகு செய்யூர்) அழிகூர். சீமாச்சார் என்கிற வைதிகர் நம்மிடத்தில் கார்யதர்ச்சியா யிருந்தார். அவரே கொடுக்கவொட்டாமல் செய்து விட்டாரென்று கொண்டு அவரை துர்ப்பாவையாகப் பேசிற்றிது. அவர் லேசாக விடுபவரல்ல ராதலால் முதுகிலும் தவடையிலும் ஒரு படி அப்பம் ஸமர்ப்பித்து ஜாக்ரதை! என்று சொல்ல, வந்து ஒரு காட்டுத்துதி ந ஜூராய்தெயாயிற்று. இத்தகைய வைபவா விசேஷங்கள் செல்வமணி ஜோதியால் வெளிவரும்.

14. இனி அடுத்த விஷயத்திற் செல்வோம்.

“யாராவது வபையாக எழுதி பதில் கேட்டால் ரங்கநாயகியம்மாள் போன்றவர்களிடம் சென்று மிரட்டி அதட்டி இதுமாதிரி விஷயங்களை நீ என் அச்சிட்டாய்? இது மிகவும் அபசாரமாயிற்றே, என்றெல்லாம் மிரட்டியும் லெட்டர் எழுதி வாங்கிப் பிரசரிப்பதும் ... ...”

இத்யாதிகளை யெழுதுகிறது மடம். வெட்கம் சிக்கமுள்ளவர்கள் எழுதுவதா இது. “வபையாக எழுதி பதில் கேட்டால்”: என்றெழுதுகிறதே, என்ன அர்த்தமிதற்கு. இது கொண்ட அர்த்தத்தை யறிவோம்; இருக்கட்டும். அப்படியெழுதி நம்மை பதில் கேட்ட பண்டிதர்யார்? என்ன விஷயம் கேட்டார்? எதற்கு நாம் பதில் சொல்லவில்லை? உலகமறிய நாம் சபதம் செய்கிறோம் கேண்மன். இவர்களுடைய அகவிருள் திரளை நாம் ஸஹஸ்ரமுகமாக வெளியிட்டிருக்கிறோம். வெளியிட்டு வருகிறோம். அவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தை யாவது எடுத்து.

“இதற்கு நாம் கூறும் பதில் இது; இதற்கு மேல் நீர் என்ன பதில் கூறுகிறீர்? (அல்லது) இன்ன விஷயத்தை நான் எழுதினேன்; இதற்கு நீர் ஒரு பதிலும் எழுத வில்லை”

என்று வெளியிட்டும். அப்போதன்றே வபையாக எழுதி பதில் கேட்ட பெருமையை குக்கு விளங்கும். சின்னி வீராதாதம் வாக்யார்த்தம் மறவாதபடி காக்கும் மடம் தவிர வேறு யார் இப்படி யெழுத முடியும். ரங்கநாயகியம்மாள் ப்ரஸ்தாவம் இங்கு எதற்காகவோ?

ஆர் அந்த ரங்கநாயகியம்மாள்? என்பதை உலகம் தெரிக்கு கொள்ளாமலிராது. 15-2-60ல் திருவள்ளுரிமீவிருந்து மாலோல பிரஸ் மாணேஜர் P. K. ராமபத்ராசாரி யென்பவர் ஞானச் சட்டர் விளக்கு என்னும் அஜ்ஞானங்தகாரச் சுவடியை அச்சிட வினோதன் அச்சகத்திற்கு அனுப்புவதும், யொஜாத தாதமொன்றின் பெயரைவைப்பதும், 30—11—59 தேதியிலேயே புத்தகம் வெளி வந்துவிட்டதாகக் காட்டுவதும்... இத்தகையைக் கீழ்த்தரமான சூதுகள் செய்து, இவ்வளவாலும் ஒரு லாபமும் பெறமுடியாமல் எழுதின விஷயங்களைல்லாம் பங்கப் பட்ட டொழிந்ததும் முக்கூர் வயிற்றில் எவ்வளவு வேலை செய்கிறது பாருங்கள். மிரட்டலோ உருட்டலோ இது கற்றதே யொழிய நாமொன்றும் கற்றிலோம்.

15. இனி அடுத்த விஷயத்திற் செல்வோம்; மடம் எழுதுகிறது,

“ந்ருஸிம்ஹபரியா பத்ரிகை 20 வருட காலமாக மாதம் தவறுமல் நடக்கிறது; அரிய பெரிய பல விஷயங்களைத் தாங்குகிறது; அவரவர்கள் சந்தா செலுத்த போட்டிமேல் போட்டியாக வந்து விழுகிறார்கள்” இத்யாதி;

இதற்குக் கேண்மின்; நாம் நடத்தி வரும் பத்ரிகைகளையும் அவற்றின் பரிசுகளையும் நாற்றிசையு மறியும். இருபத்திரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாக அம்ருதலஹரி பத்ரிகையை மாதம் தவறுமல் நடத்தி வருகிறோம். ஸ்ரீ ராமாநுஜனை 13 வருஷகாலமாக மாதங்களுமல் நடத்தி வருகிறோம். எடுத்துக் கொண்ட விஷயம் பெரிதாயிருந்தால் அதை (தொடரும்) என்று விட்டு ரஸபங்கமாக்காமைக்காக இரண்டு ஸஞ்சிகைகளைச் சேர்த்து வெளியிடுதல் காதாகித்தும். தெலுங்கு பாதையிலும் ‘ஸ்ரீராமாநுஜ பத்ரிக’ என்னும் பெயரால் மாதாக்க பத்ரிகை வெளியிட்டு வருகிறோம் இருபத்தகைத்து வருஷகாலமாக. ஸ்வரசார்ய ஈயமனத்தி னைல் ஸம்லக்குத் பாதையில் பலவாண்டுகள் மஞ்ஜூபாவினீ பத்ரிகை வெளியிட்டு வந்தோம். அதன் பிறகு வைத்திக மநோஹா மாதக்தோறும் நடைபெற்று வருகிறது. ஹி! தீ பத்ரிகையும் இதில் சேர்ந்துள்ளது. ஆக இவற்றிலெல்லாம் வெளிவரும் வியாஸங்கள் மூழு வதும் நம்முடைய ஸொந்தமானவை. இவற்றில் இதுவரை வெளி வக்குள்ள வியாஸங்கள் ஜயாயிரத்திற்கு மேல் தேறும். ஒவ்வொரு வியாஸத்தையும் அந்தக்க பாதையில் ரஸிகர் களும் விதவான்களுமானவர்கள் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சுகின்றார்கள். இப்படி பத்ரிகா மூலம் வெளிவரும் வியாஸங்கள் ஏகதீசம். மேற்குறித்த நான்கு பாதைகளிலும் எத்தனை ஸ்வதந்த்ர க்ரந்தங்கள்! எத்தனை வியாக்கியான நூல்கள்!! எத்தனை ஸ்வாதாதுராதாஶிகள் தெரியுமோ? எண்ணிப் பார்க்கட்டுமே. ஆடு கணைகிறதே யென்று ஒநாய் அழுத கதையும், குழங்கத் பால் புறைக்கேறி இரக்குபொன கதையும் தவிர வேறொன்று எழுதவறியாத முக்கூர் வசிரெரிந்து சாகவேண்டியது தவிர வேற்றன் வுள்ளது! ஒருமாதங்கூட தவறு மல் பரியாவை வெளியிட்டு வருவதாகப் பெருமை யடித்துக் கொள்ளுகிறது. வாயில் ஓர் க்ஷரமும் நுழையப் பெறுத வித்யார்த்திகளுக்கு ஒருங்கள்கூட லேட்டும் ஆப்ஸன்டுமில்லா மல் ஆஜரானதாக வைத்துப் பள்ளிகளில் பரிசுளிப்பதுண்டு. அந்தகைய பரிசை பரியா தாராளமாகப் பெறலாமே. இந்த ப்ரஸங்கத்தில் பரியாவின் உண்மையான பெருமையையும் நாம் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்; அதையும் கேண்மின்.

ந்ருஸிம்ஹபரியாவின் உண்மையான பெருமைகள்.

16. ந்ருஸிம்ஹபரியாவுக்கு மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி ஸம்பாதகராக இருந்த வரையில் மிக்க மஹிமதானிருந்தது. அந்த ஸ்வாமியைப் போன்ற விசால மூர்த்தயமும் ப்ராமணிகரும் * ந பூதோ ந பவிஷ்யதி. அந்த ஸ்வாமி ஸழுத்தய ஸங்கேதங்களுக்கும் கட்டுப் படாமல் நம்முடைய நூல்களில் காட்டின ஆதராதிஸயங்களை நெடுங்காலம் வேதாந்த தீபிகையில் உலகம் கண்டது இருக்கட்டும். ந்ருஸிம்ஹபரியாவிலேயே காட்டினவற்றில் ஓன்றே காட்டுவா மிக்கு.

17. பரப்ரஹ்மத்தின் வ்யாப்தி விஷயமாக இருபது வருடங்களுக்கு முன் ஒரு சர்ச்சை ஏற்ற்டது. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி பூர்ணாதவ் விசாரமென்றாலும் சிறூநாலெழுதி வெளி யிட்டு, உடனே யூஹவுராதி பரிவியா என்னும் நமது நாலீக் கடாக்ஷித்துத் தெளிந்து விச்சராந்தரானார். பிறகு D. T. தாதாசாரியர் ஸர்வசக்தி யென்றெரு சிறு சுவடி யெழுதினார். அதற்கு மறுப்பாக அத்புத சக்தி யென்னும் நூலை அடுத்த வாரத்திலேயே நாமெழுதி வெளியிட்டோம். இவ்விரண்டும் ந்ருஸிம்ஹப்பியா பத்ராதிபரிடம் சென்றன. அந்த மஹர்ஷி ஸ்வாமி மிகவும் பிராமணிகராய் ஆராய்க்கு டி.டி. தாசாசார்யருடைய புத்தகத்தை ஒரு பதார்த்தமாகவும் சினையாமல் தள்ளிவிட்டு நமது அத்புத ஶக்தி நூலையே கொண்டாடி யிருக்கிறார் ஸர்வஜித்ஸூ மாசிமீ ப்ரியாவில்—

அந்த வியாஸம் வருமாறு :—

“அத்புதசக்தி :— இதனை இயற்றியவர் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் விதவான் ஸ்ரீ. உப. அண்ணாங்காராசாரிய ஸ்வாமி. விஷயம் :— எம்பெருமான் எங்கும் சிறைந்துள்ள பரமஜோதிஸ் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது மஹத்தான பதார்த்தங்களின் வெளியிலும் அணுவான பதார்த்தங்களினுள்ளும் அவன் சிறைந்துள்ள என்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. இது எப்படி ஸாத்யம்? அணுவான பதார்த்தங்களுக்கு உட்புறம் என்று வகுத்துக் காட்டக் கூடிய இடம் இல்லையே. அங்கு அந்தர் வியாப்தி எப்படி? அம்மாதிரியே மஹத்தான பதார்த்தங்களில் பல்விரவியாப்தி என்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை யன்றே? ஆகையால் வேதாங்கிளின் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள இயலாது. இவ்வாறு ஆகேஷபமொன்று உண்டு. சிற்க: பகவா னுடைய ஸ்வருபம் முழுவதும் ஒரு பதார்த்தத்தில் யாபித்திருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டால் மற்றும் உலகிலுள்ள வஸ்துக்களிலும் இது இருக்கிறதென்று எப்படிச் சொல்லக் கூடும்? இது மற்றுமொரு ஆகேஷபம். இம்மாதிரியான ஆகேஷபங்களுக்கு ‘எம்பெருமானுக்கு அத்புதமான சக்தி உண்டாகையால் இவை பரஸ்பர விருத்தமாக இருந்தாலும், அவன் விஷயத்தில் அது இயலும்’ என்று ஸமாதானத்தை சாஸ்த்ரங்களே கூறுகின்றன. இந்த அத்புதமான சக்தி என்பதன் பொருள் என்னவென்னும் விஷயத்தில் வைஷ்ணவர்களுள் விவாத முண்டு, அப்படி விவாதிக்கும் இரு க்ஷீக்காரர்களுள் எவர்களுடைய கஷி இருக்க்கிக்காரர்களுக்கும் பொது வாக இருக்கின்ற ஆசார்யர்களுக்கு அபிமதம் என்பதை இந்நால் விசாரிக்கின்றது, இதை பிக்க ரஸத்துடன் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி விசாரித்திருக்கிறார். ரஸிகர்கள் இதைப் படித்து ஆந்தப்படக் கூடும். இதன் விலை அனு எட்டு. இதனை ‘ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி, சின்ன காஞ்சிபுரம்’ என்னும் விலாஸத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.—ஸ்ரீ. ந்ரூ. ப்ரியா. ஸம்பாதகர்,”

என்று வெளிவக்குதுள்ளது.

18. இந்த மதிப்புரையில் “இம்மாதிரியான ஆகேஷபங்களுக்கு எம்பெருமானுக்கு அத்புத மான சக்தியுண்டாகையால் இவை பரஸ்பர விருத்தமாக இருக்காலும் அவன் விஷயத்தில் அது இயலுமென்று ஸமாதானத்தை சாஸ்த்ரங்களே கூறுகின்றன” என்றால்ல வாக்கியமானது மிகவும் ஸாரமானது. நம்முடைய அபிப்ராயமே தமது திருவுள்ளமாகவும் இங்குப் பிறருடைய வாதங்கள் வம்பேயாகவும் ஸ்பஷ்டமாக வெளியிடப் பட்டதன்றே. இவற்றுல் நமது வாதக்ரங்கங்களைல்லாம் மத்யஸ்தர்கள் மெச்சம்படியான வகையிலே அமைந்திருக்கின்றன வென்பது அறியலாகும். இந்த மதிப்புரையும் இதுபோன்ற பல மதிப்புரைகளும் நாம் விரும்பி வெளிவக்குவையல்ல. பிராமணிகப் பொருளை மறுத்தும் மறைத்தும் அப்ராமணிகப் பொருள்களைச் சிலர் பரவசிடுகிறார்களே யென்கிற ஸ்ரீவேதம் தாங்கமுடியாமல் அவரவர் தாமாகவே கணிக்க நெஞ்சினராய் வெளியிடுகிறார்களென்பது சொல்தொடையில் தானே எளிதிற் புலனுகும். இத்தகைய மதிப்புரைகள் பண்டிதர்களுக்கு மிக நன்றாய்த்

தெரிக்கிறப்பதை. ஒருவரும் மறக்க முடியாது. ஆனாலும் அவற்றையறியாமலிருக்கின்ற வர்களுக்கும் அவற்றை விசுதிப்படுத்தவேண்டியே இப்போது மட்டும் அஸ்வகதமான நின்தை களில் இறங்கியிருக்கிறது. இது கிடக்க.

19. நமது பத்ரிகைகளை ஓயாது வாசிக்கின்ற நாற்றிசையிலுள்ளாரும் தமதம் ஸங்தோஷ பரீவாஹமர்க்க எழுதியனுப்பிக் கொண்டிருக்கும் மதிப்புரைகளை யெல்லாம் வெளியிடுவதானால் அதுவே ஒரு பெரிய பாரதமாகும். என்னிறங்தவை வெளியிட்டு மிருக்கிறோம். சென்ற விதமில் கும்பகோணம் வித்வத் ஸார்வபௌமரான ஸ்ரீ பூவராஹாசாருடைய அரிய பெரிய மதிப்புரையை வெளியிட்டோம். அப்படிப்பட்ட மஹா மேதாவிகளின் அருகிலும் செல்லமுடியாததன்றே பரியா. இப்போதும் இரண்டு மதிப்புரைகளை வெளியிட்டு முடிக்கிறோம்: அவற்றைக் காணீர;—

4—6—61.—ல் ஸ்ரீ. உ. வே. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி

அம்ருதலஹரி ஸ்ரீராமாநுசன் காலே காலே கிடைத்து ஸேவித்து மகிழ்ச்சி யடை கிறேன். சில பாராக்களைத் திருப்பித் திருப்பி ஸேவித்து சிரிப்பு அடக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. நவீனர்கள் ந்ருஸிம்ஹப்பியாவில் பேர் ஊர் இல்லாமல் வம்பு வசைமொழிகள் எழுதுவது நூதனம் அன்றே. அந்த காரணத்தாலேயே சில வருஷங்களுக்கு முன் இதைப் பார்ப்பதில்லை யென்று தேவரீர் விட்டுத் தொலைத்த பத்ரிகையை பகவான் தன் ஸங்கல்பத்துக்கு அநுகண்மாக தேவரீரிடம் யார் மூலமாவது காட்டிக் கொடுக்கிறோன், விஷப் பூச்சிகளை அப்போதைக்கப்போது நசுக்குவது லோகோபகாரமாகும் என்று பகவத் ஸங்கல்பம் போலும். இவர்களுடைய அப்ராமணிகமான கந்தல்களை ஸிரஸ்நம் செய்வதற்கு தேவரீரைத் தவிர யாரால் முடியும்?

இவர்களை வளைத்து வளைத்துக் கேள்விகள் கேட்டால் அதுகளுக்கு வாய்த்திறக்க வழியுண்டோ? திக்கு நோக்கி அஞ்ஜுவி செய்து வாளாவிருப்பதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது. ஆனால் சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஏதாவது ஒரு மூலையிலிருந்து ஒரு அநாமதேயன் மறுபடியும் இதையே எழுதுவன். இவர்களுக்கு ஒரு வியவஸ்தையுமில்லாமல் போயிற்று. இதுவும் லோகோபகாரார்த்தமான பகவத் ஸங்கல்பமென்று அத்யந்த பாரதக்திரியத்தோடு நடந்து கொள்ள ப்ராப்தம். — S. RAGHAVAIENGAR.

இந்த ராகவையங்கார் ஸ்வாமியே 6—6—61ல் மறுபடியும் ஒரு ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்திருக்கிறார். (அது வருமாறு—)

“ஸ்ரீராமாநுஜன் 149ல் பழைய ந்ருஸிம்ஹப்பியா வியாஸமொன்றைக் கண்டிப்பதான

* இயேஷுபதப்ரயோஜந விமர்சம் * என்னும் வியாஸத்தில் ஏராத்சாக்ஷாஏதா என்கிற தேவரீருடைய ஸம்பக்கருத வியாஸம் வைதிகமநோஹரா 65ல் வெளிவந்துள்ளதாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. 65 என்றதை 64 என்று திருத்தவேணும், இதுவொரு பெரிய விஷயமல்லவாயினும் சிலர் 65 மநோஹராவைப் பார்த்துவிட்டு அதில் அந்த வியாஸம் காணுமற் போக, இதை யொரு பெரிய விஷயமாகக் கொண்டு அட்டறூஸம் செய்யக் கூடும். நிற்க. அஹோபிலமட வித்வான்களின் லேகனங்களைப் பற்றி எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னமே அடியேன். ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 46ல் வெளி வந்துள்ளது. அப்போது வாளாவிருந்துவிட்டு தற்போது அப்ராமணிக— அஸ்வகத ப்ரலாபங்களையே புதியது போல் கிளப்புகிறார்கள் : இது மிகவும் சோசநீயம்.”

மேலே குறிப்பிட்ட ஸ்ரீமுகத்தில் ஸ்ரீ ராகவையங்கார் ஸ்வாமி அஹோபிலமட வித்வான்களைப் பற்றி ஏற்கெனவே ஒரு கடிதமெழுதி யிருந்ததாகவும், அது ஸ்ரீராமாநுஜன்

46ல் வெளிவக்துள்ளதாகவும் ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்டிருக்கின்றதன்கேரு. அந்தக் கடிதமும் இங்கு அநுவதிக்கப்படுகிறது.

“ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம். தேவரிடமிருந்து வரும் ஸகல ஸஞ்சிகைகளையும் ஸகல புஸ்தகங்களையும் வெகு குதாஹலத்தோடு எதிர்பார்த்திருப்ப தும் பலரோடு கூடி வாசித்துக் களிப்பதுமாயிருந்து வருகிறேன். ஸமீபகாலத்தில் கிடைத்த வைதிக மாண்பாறாவிலுள்ள விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் திவ்யாம்ருத மென்ன வேணும். ... சில மாதங்களாக அஹோபிலமட விதவான்களின் லேகனங்களும் அவற்றுக்கு ஸ்வாமியின் கண்டனங்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. மட விதவான்களின் லேகனங்கள் ஸ்ரீராமன் * ஶஹா நாஜா நாலி * என்று விடை கொடுத்தனுப்புவதற்கு முந்தி விட்டருளின பாணங்கள் போல் ஸ்வாமியின் அத்புத வியாஸங்களினால் சிதறவடிக்கப் பட்டெடாழிகின்றன. அவர்கள் மனஸ்பூர்த்தியாகத் தங்களுடைய பங்கத்தை யுணராதிருக்க மாட்டார்கள். ருஜூ ஸ்பாவமுள்ளவர்களாக இருந்தால் “சத்ரோ: ப்ரக்க்யாத வீரயல்ய ரஞ்ஜீயஸ்ய விக்ரமை:” என்று ராவணன் கதறினபடி தங்கள் ஆப்தரிகளிடமாவது ஸ்வாமியின் அத்புத லேகனங்களைப் பற்றிப் பரவசர்களாய்க் கொண்டாடி யிருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் வீண் ஆக்ரஹத் தினால் நநமேயும் என்ற ரீதியில் சிடங்கு அவர்கள் இன்னமும் பல அஸங்கதங்களையே எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவையும் ஸ்வாமியின் வியாஸங்களினால் உடனுக்குடனே அறுப் புண்டு வருகின்றன. லோகராவணன் பெருமாளா ஏறுபட்ட தலைகளைக் கண்டு மருண்டது போல இவர்களும் அறுப்புண்ட தங்கள் லேகனங்களைப் பார்த்து மருண்டே யிருப்பர்கள்,”...

ஞக்கியமான வொரு குறிப்பு:— இந்த ராகவையங்கார் ஸ்வாமியைப் பற்றி இங்குச் சிறிது அவசியம் தெரிவிக்க வேண்டியதாகிறது. இந்த ஸ்வாமி உயர்ந்த உத்யோக பதவி யில் அமர்ந்திருந்து மாதங்கோறும் 500 ரூ. ஸர்க்கார் பெண்டென் பெறுகிற மஹாயர். என்பது திருநங்கூத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ளவர். உபய வேதாந்த ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களை யெல்லாம் வரியடைவே கற்றவர். இந்த பிராயத்திலும் அபாரமான ஞாபக சக்தியுள்ளவர். தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களில் இந்த ஸ்வாமி யொருவருடைய மதிப்புரையைத் தான் நாம் பெருமதிப்புடன் வெளியிடுவது. வடக்கீஸ்யர்களில் அதமபசும் இருபத்தைந்து மஹான்களும் தென்கலையார்களில் இந்த ஸ்வாமி யொருவருமே நமக்கு ஸர்ட்டிபிகேட்டளித் தவர்கள். ஆக்ரஹிகளான தென்கலையார்களின் ஸர்ட்டிபிகேட்டையே நாம் வெளியிட்டுக் கொள்வதாக பிரகிருத ஸ்நிதைக் கந்தை யெழுதியிருப்பது ஸர்வாத்மா அஸங்கதம்,

B. R. PURUSHOTTAMA NAIDU,
Reader in Tamil, University of Madras, Madras—5.

32, ராஜகோபால நாயகன் St.,
Chintadripet, Madras—2.
5—6—61.

(இவர் சென்னை யூனிவர்ஸிடியில் மதிக்கப்பெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர்)

ஸ்ரீமத் ஸ்வாமிகட்டு, தண்டன் சமர்ப்பித்து எழுதிக்கொள்ளும் விண்ணப்பம்.

ஸ்வாமிகள் அருள்கூர்ந்து அனுப்பிய ‘இராமாநுசன்’ கிடைத்தது. ஒருமுறை முற்றும் வாசித்தேன். நண்ணு அசரர் நலிவெய்த நல்லவமர் பொளிவெய்தத் தேனேனப் பாலெனச் சில்லமிர் தூற்றென வாக்கியங்கள் செல்கின்றன. தொண்டர்க்கு அமுதாகச் சொல்மாலைகள் அமைந்திருக்கின்றன. படிக்குந்தோறும் பேரானந்தம் பெருகின்றது. ஸ்வாமிகள் இன்னம் இங்கே வீற்றிருந்து லீலாவிபூதியை அஸங்கரிக்க வேண்டும் என்பது அடியேன் அவா. ஸர்வேச்வரன் தலைக்கட்டுவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம், தாஸன்
B. R. புருஷாத்தமன்.

ந்ருவிம்ஹப்ரியா விஸர்ஜனம்.

எட்டு வருஷங்களுக்குமுன்பு ப்ரியாவில் பல பல அவத்யங்களைக் காட்டி இவை அபரிஹார்யங்களே யென்றும் இசைவித்து, இனி நாம் இப்பத்ரிகையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதில்லையென்று விட்டொழித்தோம். இடையில் ஒருவருஷ காலமாக தெய்வம் செய் வித்த சூத்து ஆர்க்குமற்வரிதே. 61 ஜூன் மாதத்து ப்ரியா இன்று கிடைத்தது. இதில் முதல் வியாஸம், வைதிக ஸம்பிரதாயம் என்பது. இதை எழுதியவர் மதுரை அட்வகேட். ஸ்ரீ உ. வே. N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஜெயங்கார் என்பவர். இவர் நல்ல நிபுணரே. நமக்கும் பரமாப்தரே. ஆரம்பத்திலேயே எழுதுகிறுவர்—“ஆத்மாவின் உஜ்ஜீவனத்திற்கு ஹேதுகர மாக இவ்வுலகவாழ்க்கை எப்படி அமையவேண்டும்?” என்று. ஹேதுகரமாக என்பதற்கு என்ன அர்த்தம். இது தமிழ்ச்சொல்லன்று. வடசொல். ஹேதாம் கூராதீ தீ ஹேதா காரம் என்னவேனும். இதற்கு ஏதேனும் பொருளுண்டோ? ‘உஜ்ஜீவனகரமாக’ என்றே ‘உஜ்ஜீவனஹேதுவாக’ என்றே இருக்கலாம். ஸ்ரீராமாயணத்தில் “மமாபி தத் பூதிகரம்” என்று வருவதால் நாம் ஹேதுகரம் என்போம் என்று எழுதிவிட்டார் இப்பெரியார். ஒருவர் ஒரு பெரியவரிடத்தில் பூஷாழிக்மாக ஏதோ அபசாரப்பட்டார்; உடனே அனுத பித்து ‘ஜேயோ அபசாரத்திற்கு ஹேதுவாச்சதே’ என்றாராம். அப்பா! அபசாரத்திற்கு ஹேதுவே இப்பாடுபடுத்தினால் இனி அபசாரம் உண்டானால் அது எப்பாடு படுத்துமோ? என்றாராம் பெரியவர். ‘அபசார மாச்சதே’ என்னவேண்டியிருக்க அபசார ஹேதுவாச்சதே! என்றது பிசகு என்று பெரியவர் திருத்திக் கொடுக்கிறாரன்பதை அபசாரப்பட்ட வயக்தி அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ‘காரவிசைதாவதைாயைதவத்துணங் சரிவாவி ஊறிவ ஊறிவ’ என்று போன்றார். ஆர்யஸாஷா பரிசயமில்லாதவர் ஏதோ எழுதி விட்டா அலும் அதைத் திருத்தி யமைக்க அறியாதவர்கள் நடத்தும் பத்திரிகை நமது கண்ணில் பட வேண்டாம், படவேண்டாம், படவேண்டாம். இனி ஒருகாலும் படாது. இவர்கள் அடித்தது ஆடம்பரமாக எதையும் எழுதிப் பத்திராணம் செய்க. “உங்களோடெங்களிடையில்லையே. *

‘விவாதசாந்தியைப் பற்றின ஸந்தோஷ அறிக்கை

நமது பரமஸூத்ரங்களியும் சிறந்த வித்வானுமான ஸ்ரீ உ. வே. உப்பிலியப்பன் ஸன்னிதி. நவநிதம் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யரால் பரிசோதித்து ஸமீபகாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்தை ஸாரம் [இரண்டு பாகமாகவுள்ளது] வரப்பெற்றேரும். இப்பதிப்பின் நேர்மைகளைப் பற்றின ஸந்தோஷத்தை விரிவாக எழுதவேண்டும். பிறகு எழுதுவோம். பரம ஸந்தோஷமென்று மட்டும் இப்போது தெரிவிக்கிறோம். இந்த ஸ்வாமி 1944-ம் வருஷத் தில் வெளியிட்ட தேசிகப்பிரபந்த வுரையில் D. R. அட்வகேட் தேசிக சரித்திரமெழுது கிற வியாஜமாகப் சூருவாசாரியர்களை தூவித்திருந்தது காரணமாகவே விவாத நூல்கள் வளர்த் தொடக்கினவென்பதை நாம் பலகால் தெரிவித்திருக்கிறோம். உண்மையில் இந்த அதர்க்கணச் செயல்தான் விவாத வளர்ச்சிக்குக் காரணம். இதை நன்கு தெரிந்துகொண்ட நவநிதம் ஸ்வாமி இப்போதைய ரஹஸ்யத்ரயஸாரப்பதிப்பில் “ஸ்ரீதேசிக சரித்திரம் பலவேறு பதிப்புகளில் வெளிவந்துள்ளது. அவற்றில், ஸிக்ஷ்சஸ்திமுறை, நடந்த இடம், காலம் முதலிய வற்றில் சிற்று வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே”, என்று முகப்பில் வெளியிட்டு, பாதுகாலறஹஸ்ரம் அவதரித்ததைப்பற்றி யெழுதுகையில் நவீனர்களின் கற்பனைக்கடைகளை அறவேயொழித்து நாம் பலகால் தெரிவித்திருந்த உண்மையைத்தழுவி உள்ளவாறெழுதியுள்ளார்கள். ஸங்கேத பிதியினால் சில விஷயங்களை மட்டும் பழையபடி யெழுதியிருந்தாலும் பெரும் பாலும் பிராமணிக வழியில் சார்ந்து நம்மை உகப்பித்திருப்பதால் இத்தகைய பத்ததி கூமேன வளருமென்ற நம்பிக்கையினால் விவாத சாந்தி உசிதமென்று கொண்டோம்.